

สามก๊ก ฉบับย่อ

ตอนที่ 1 คำสาบานในสวนดอกท้อ

เดิมแผ่นดินจีนเป็นสุขมาช้านานแล้วจึงเป็นศึก ครั้นศึกสงบแล้วก็สุข เป็น
วัฏจักรวนเวียนมาถึงจวบจนสมัยพระเจ้าเลนเต้ ครองราชย์มิได้ตามอยู่โบราณราชประเพณี ทำให้
ราชการแผ่นดินที่มีมาได้แปรผันไป เกิดการก่อกบฏ ปล้นสะดมทั่วทุกหัวระแหง เดียวก๊ก เดียวไป
เดียวเหลือยง ปลุกระดมไพร่พลก่อกบฏโจร โภกฟ้าเหลือยง สุดที่ทหารแผ่นดินจะต้านทานไหว
จึงคิดประกาศทุกหัวมุมเมือง รับอาสาสมัครผู้กล้าจับโจรให้จงได้

ฝ่ายเล่าปี่ยื่นดูประกาศจากทางการแล้วทอดหายใจอยากช่วยเหลือแต่ติดทางกำลัง
ทรัพย์ ด้วยเดิมเป็นชาวบ้านยากจน อาศัยทอเสื่อขายยังชีพ แต่ได้มีเชื้อราชวงศ์อันติดตัวมา ทนไคนั้น
เดียวหุ่ยได้พบเล่าปี่คิดช่วยเหลือ ทั้งสองจึงยินดีเป็นอันมาก ในร้านสุราเล่าปี่ และเดียวหุ่ย ได้พบกับ
กวนอูซึ่งหลบหนีการตามล่าจากทางการด้วยไปฆ่าคนมา เห็นว่าทั้งสามมีความเห็นพ้องต้องกัน
ช่วยเหลือการแผ่นดิน จึงทำพิธีสาบานเป็นพี่น้องร่วมสาบานกันใต้ต้นดอกท้อ
โดยเรียงจากอาวุโส เล่าปี่ กวนอู เดียวหุ่ย ตามลำดับออกกรวบรวมรีพล ปราบปรามโจร โภกฟ้าเหลือยง
ได้พบกับตั้งโต๊ะซึ่งทางการ ได้แต่งตั้งมาให้ปราบปรามแต่ไร้ความสามารถ เล่าปี่จึงเข้าช่วยเหลือ
ภายหลังปราบขบถสิ้นซาก พระเจ้าเลนเต้ได้ปูนบำเหน็จนายทหารใหญ่หน่อย แต่ตัวเล่าปี่ซึ่งเป็นเพียง
อาสาสมัครยังมีได้บำเหน็จ จึงรอคอยอยู่เป็นเวลานาน

ตอนที่ 2 การณ์แปรปรวนในราชสำนัก

ภายหลังเล่าปี่ถูกแต่งตั้งไปปกครองเมืองอันห้อก้วนซึ่งเป็นเมืองขึ้นเล็กๆ ราษฎร
สรรเสริญเป็นอันมาก ต่อมาขุนนางตักอิว ได้เรียกด่วยจากเล่าปี่ พาให้เดียวหุ่ยเดือดดาลเป็นอัน
มาก โบายตีตักอิวแล้วทั้งสามก็หนีออกจากเมืองไป ต่อมาได้รับประจำตำแหน่งที่เมืองเพงวงก้วน
ชั้นที่ทั้งสิบได้เป่าหูพระเจ้าเลนเต้ ทำให้ราชการแผ่นดินปั่นป่วนไป ต่อมาพระเจ้า
เลนเต้ประชวรหนักจึงสวรรคต มีปัญหาเรื่องการสืบรัชทายาทระหว่างห้องจูเหียบผู้น้อง กับห้องจู

เปียนผู้พี่ โสจีนผู้เป็นพี่ของพระนางโศเฮาอักรรมเหสีผู้เป็นแม่ของจูเปียน ได้คิดแต่งตั้งให้หองจูเปียน สืบรัชทายาท แต่ขันทีทั้งสิบได้ทำการกีดกันหองจูเปียนผู้น้องขึ้นครองราชย์แทน และคิดการลอบฆ่าโอสจีน แต่การรั่วไหลโอสจีนได้บุกเข้าวังหวังกำจัดขันทีทั้งสิบให้สิ้นซาก แต่ขันทีทั้งสิบได้หลบหนีแล้วไปอ่อนวอนต่อนางโศเฮาให้ไว้ชีวิต โสจีนผู้พี่จึงมีอาจะทำอะไรก็ได้ แต่โอสจีนได้คิดการที่กำจัดเสี้ยนหนามอยู่ตลอดเวลา แล้วส่งสาสน์ไปหัวเมืองทั้งปวงให้ยกทัพมาช่วยกำจัดขันทีทั้งสิบ

ตอนที่ 3 ทรราชย์ตั้งโต๊ะ

ฝ่ายตั้งโต๊ะ ผู้มีใจหยาบซ่าเห็นได้ที่สุบราชสมบัติจึงรีบยกพลเข้าเมืองหลวงหวังเพื่อกำจัดขันทีทั้งสิบเสีย ฝ่ายขันทีทั้งสิบเห็นดังนั้นจึงชิงรีบลอบฆ่าโอสจีนเสียก่อนโดยลวงว่านางโศเฮามีเหตุให้เข้าเฝ้า โอสจีนเสียที่จึงถูกรุมฆ่าตาย ฝ่ายอ้วนเสี้ยวและโจโฉผู้ซึ่งเป็นขุนนางในราชสำนักเหมือนกันซึ่งอยู่ฝั่งโอสจีน เห็นดังนั้นจึงบุกเข้าไปฆ่าขันทีทั้งสิบ การโกลาหลยิ่งนักเพลิงไหม้ไหมมกระหน่ำเข้ามาในวัง ขันทีที่เหลือจึงอุ้มพระราชบุตรทั้งสองคน ลอบหนีออกจากวังหลบหนีเข้าไปในป่า จึงตามพบ ระหว่างทางพบตั้งโต๊ะตั้งทัพอยู่ จึงเชิญเสด็จเข้าในวัง

ฝ่ายตั้งโต๊ะ พอเข้ามาในวังแล้วกำเริบเสิบสานเข้าชิงทรัพย์ขมเหงราชบุตรแต่ไม่มีผู้ใดห้ามปราม ขุนนางทั้งปวงต่างกลัวเกรง วันหนึ่งตั้งโต๊ะได้ชวนขุนนางใหญ่น้อยเลี้ยงสุรา แล้วจะให้ถอดหองจูเปียนเสีย แล้วให้หองจูเหียบผู้น้องครองบัลลังก์แทน ฝ่ายเต็งหวงพ่อดีงลิโปมีชอบใจตั้งโต๊ะจึงออกรบพุ่งกันอยู่บ่อยครั้ง ลีอูที่ปรึกษาตั้งโต๊ะเห็นลิโปมีทำที่องอาจจึงเชิญชวนมาไว้ เป็นพรรคพวก โดยการส่งลิซกพร้อมกับเครื่องบรรณาการมากมายรวมทั้งม้าเซ็กเซาว์ ฝ่ายลิโปเห็นแก่ลาภยศจึงบุกเข้าปลอบฆ่าเต็งหวงพ่อบุณธรรมเสีย แล้วมาอยู่กับตั้งโต๊ะเป็นพ่อบุญธรรมคนใหม่ ฝ่ายขุนนางจึงยิ่งกลัวเกรงตั้งโต๊ะเข้าไปอีก ภายหลังตั้งโต๊ะได้ถอด หองจูเปียนออกจากราชสมบัติจับไปขังพร้อมนางโศเฮา แล้วส่งลิวไปปลงพระชนม์ทั้งคู่ แต่งตั้งหองจูเหียบใช้พระนามว่าพระเจ้าเหียนเต้ ตัวตัวเองเป็นเซียงก๊ก ผู้สำเร็จราชการ

ตอนที่ 4 รวบรวมหัวเมืองผู้ตั้งโต๊ะ

ต่อมาตั้งโต๊ะทำการหยาบฆ่า ตัดศีรษะราษฎร แย่งชิงสิ่งของเป็นอันมาก ทำที่วาไปปราบโจรขบถมาแล้วจึงทรัพย์สินได้ อาณาประชาราษฎร์เดือดร้อนทุกหัวระแหง แผ่นดินเดือดร้อนไปทุกหย่อมหญ้า

ฝ่ายองอุ้นขุนนางตงจินคิดแค้นใจตั้งโต๊ะอยู่เป็นอันมากแต่มีอาจหักหาญสู้กับตั้งโต๊ะได้ โจโลจึงอาสาสมัครขอกระบี่เข้าไปลอบฆ่า แต่ไม่สำเร็จเอาตัวรอดหนีออกมาได้ แต่ถูกทางการประกาศจับทั่วทุกตำบล รวมทั้งอ้วนเสี้ยวก็ได้ออกมาตั้งตัวออกจากตั้งโต๊ะด้วย โจโลหนีจากทางการไม่พ้นถูกจับได้โดยทันที แต่ทั้งคู่มือใจช่วยเหลือบ้านเมืองเช่นเดียวกันจึงชวนกันหนีออกมาแต่ทันทีมีอาจอยู่ร่วมกับโจโลได้เมื่อเห็นว่าโจโลไร้คุณธรรม ที่การไปฆ่าเบียดเบียนเพื่อนของบิดาตนเองเนื่องจากการเข้าใจผิดคิดว่าจะจับตัวส่งทางการ

โจโลหนีมาถึงเมืองตันหลิว พบบิดาโจโก่ คิดการปลอมแปลงราชสาสน์ให้ปราบปรามขบถตั้งโต๊ะ รวบรวมเกลี้ยกล่อมรีพล ได้เป็นจำนวนมาก ได้แห้วตุ้น แห้วเอียน โจหยิน โจหอง ลีเตียน จักจิ้น มาเป็นพรรคพวก เมื่อเจ้าเมืองต่างๆ รู้ข่าว จึงรวบรวมทหารเป็นจำนวนมากทยอยมาสมทบ รวมทั้ง เล่าปี่ด้วย กองกำลังได้มาถึงเมืองลกเอียงอันเป็นเมืองหลวงฝ่ายตั้งโต๊ะส่งฮัวหยงทหารเอกผู้มีฝีมือร้ายกาจเข้าต่อสู้ ฝ่ายโจโลมีอาจสู้ได้กวนอูจึงได้รับการแต่งตั้งออกสู้ปะมือกับฮัวหยง แม้จะได้รับคำคัดค้านจากอ้วนเสี้ยวผู้ถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้นำของกองกำลังครั้งนี้ ผลสุดท้ายกวนอูตัดหัวฮัวหยงได้สำเร็จ แต่มิได้รับคำสรรเสริญจากอ้วนเสี้ยว แต่กลับได้รับคำสรรเสริญจากโจโลแทน

ตอนที่ 5 โยกย้ายเมืองหลวง

ภายหลังจากฮัวหยงตาย ตั้งโต๊ะ กับลิโป้ จึงยกทัพมาขัดทัพที่ด่านเฮาโลกัวน ลิโป้ออกรบ เล่าปี่ กวนอู เตียวหุย ออกต้านพร้อมกันถึงสามคน พอดีมีทัพกระหนาบมา ลิโป้จึงล่าทัพ

ถอย ต่อมาลัญญ์คิดแผน ย้ายเมืองหลวง อพยพจากลกเอียง ไปเมืองเตียงฮัน ครั้นตอนย้ายตั้ง โต๊ะตั้งการ ให้บริบทพญ์จากเศรษฐีเข้าทอ้งพระคลัง ปล้นชิงจากราชฎร ขุดศพเก็บทรัพย์สินจากพระมหากษัตริย์ องค์ก่อนแลศพรายฎร ได้สินทรัพย์เป็นอันมาก ราชฎรเหยียบล้มตาย ทหารก็เข้าช่วงชิงสินทรัพย์ แลลุดลากรรยาชาวบ้าน เสียงร้องอื้ออึงไป รวมทั้งจุดไฟเผาลกเอียงเสีย

ฝ่ายกองกำลัง โจโลเห็นอย่างนั้นจึงยกทัพพักอยู่ที่ลกเอียงมิได้คิดตามต่อ โจโลเห็น ทำไม่ดีจึงแยกเอากำลังตัวเองหมื่นเศษไล่ตามต่อ แต่เสียทีจนเกือบตายดีที่โจหลงเข้าช่วยไว้ ฝ่ายขุนเทียนพบตราหยกสำหรับสำหรับราชสมบัติมีความยินดีนักคิดยกทัพของตัวเอง อ้วนเสี้ยว สั่งให้เล่าเปียวจัดทัพขวางไว้ ขุนเทียนหนีออกมาได้ไปปักหลักที่เมืองกังตั้ง แต่นั้นมาขุนเทียนกับ เล่าเปียวก็ผัดใจกัน แลหัวเมืองต่างๆที่รวมกันก็ผัดใจกันเห็นจะอยู่ต่อไปมิได้จึงทยอยกันกลับ ด้วยตัวอ้วนเสี้ยวหาเป็นผู้นำมิได้

ตอนที่ 6 ขุนเทียนถึงแก่กรรม

ครั้นแยกจากกันแล้ว อ้วนเสี้ยวไปพำนักอยู่ที่เมืองโห่หลาย คิดแย่งตีเอาเมืองกี้จิว แต่งกลอุบายหลอกใช้กองขุนจ้านร่วมตี แล้วส่งจดหมายหนึ่งฉบับหาฮันฮกเจ้าเมืองกี้จิว ว่ากองขุนจ้านจะยกมาตี ฮันฮกจึงเปิดประตูเมืองรับอ้วนเสี้ยวมารักษาเมือง ฝ่ายกองขุนจ้านรู้ว่าถูกหลอกจึง ยกทัพมาตีหวังให้หายแค้น จันเหลียง บุณทิว ทหารเอกอ้วนเสี้ยวไล่ตามตีกองขุนจ้านจนเสียที ทันใดนั้นจูล่งเข้ามาช่วยสกัดกั้นจันเหลียง บุณทิว พากองขุนจ้านหนีออกมา เล่าปี่รู้ข่าวจึงมาช่วย สกัดอ้วนเสี้ยวไว้ แลแต่นั้นมาจูล่งกับเล่าปี่ก็ถูกโจลกกัน

ฝ่ายตั้งโต๊ะกริ่งเกรงว่า หากผู้ใดชนะจะกำเริบเสิบสาน จึงส่งหนังสือรับสั่งห้ามเสีย ทั้งสองฝ่าย ฝ่ายอ้วนสุดเจ้าเมืองลำกุนคิดยกทัพของขุนเทียนให้โจมตีเล่าเปียวเจ้าเมืองเกงจิว เล่าเปียว สั่งให้หองจอสกัดทัพที่เมืองกังแฮ ทัพหองจอถอยร่นขุนเทียนจึงยกทัพล้อมเมืองเกงจิวได้ เล่าเปียว ใช้แผนล่อให้ขุนเทียนตามไปที่ซอกเขาฮีฮัน แล้วใช้เกาทันท์แลก้อนหินระดมยิงใส่ขุนเทียน ถึงแก่ความตาย ผู้บุตรขุนเซ็กจึงได้ปกครองแดนกังตั้งในเวลาต่อมา

ตอนที่ 7 กลหญิงงาม

ตั้งโต๊ะยังทำการกำริบเสิบสานจับคนห้าร้อยคนมาฆ่าดูเล่นอย่างธรรมดาในงานเลี้ยงขุนนาง นำเวทนายีนัก ฝ่ายองอุ้นก็ยังทุกข์ใจ มีอาชญาทางกำจัดโจรแผ่นดินลงได้ พอคืนางเดียวเสียนหญิงขบร้องมาพบเข้า คิดอ่านแทนคุณแผ่นดินและพ่อนุญชธรรม เสนอตัวคิดอ่านล้างตั้งโต๊ะเสียด้วยแผนการขององอุ้นให้ เดียวเสียนแสวงทำกลมารยา ให้ทั้งลิโป้และตั้งโต๊ะมีความรักใคร่ในตัวแม่นางเดียวเสียน โดยรับปากจะให้เป็นที่ภรรยาของลิโป้และตั้งโต๊ะ ครั้นตั้งโต๊ะพาเดียวเสียนไปอยู่กินแล้ว ลิโป้แค้นใจเป็นอันมาก แต่แอบลอบคบหาแม่นางเดียวเสียนอยู่เนืองๆ ตั้งโต๊ะมาเห็นเข้าจึงจับไล่ลิโป้ออกไปเสีย ลิโป้เดือดดาลใจเป็นอันมาก เมื่อตั้งโต๊ะไม่ยินยอมยกเดียวเสียนให้ลิโป้

ฝ่ายองอุ้นเห็นได้ทีลิโป้เอาใจออกห่าง คิดยุยงให้ลิโป้ฆ่าตั้งโต๊ะเสีย ลิโป้เห็นชอบคิดการแก้แค้น อังรับสั่งให้เข้าเฝ้า ครั้นถึงที่ตั้งโต๊ะแลเห็นขุนนางทุกคนถือกระบี่ จึงร้องเรียกลิโป้ผู้บุตร ลิโป้เอาทวนแทงตั้งโต๊ะที่คอตกกรตตาย แลลึงถูกจับประหารชีวิตเสียด้วยกัน ครั้นตั้งโต๊ะตายได้จัดศพแห่ขบวนไปทั่วเมือง อาณาประชาราษฎร์มีใจเจ็บแค้น รุมศพจนศพเหล็กละเอียดเปื้อนไป ขุนนางผู้ใหญ่ผู้น้อยทั้งปวงและราษฎรต่างมีความยินดียิ่งนัก

ตอนที่ 8 ลิขุย กุยกี เข้าราชสำนัก

ฝ่าย ลิขุย กุยกี ลูกน้องตั้งโต๊ะได้หลบหนีออกมาได้ หาทางเอาตัวรอดแต่องอุ้นมียอมยกโทษให้ ลิขุย กุยกี เห็นจนตรอก รวบรวมพรรคพวกโจมตีเมืองหลวง ลิโป้ออกรบต้านทานคิดทั้พระหนาบสองด้านทั้งเสียดีร้พล ฝ่ายพรรคพวกตั้งโต๊ะเป็นไส้ศึกในวัง ได้เปิดประตูเมืองออก ทหารลิขุย กุยกีกรูเข้าเมือง ลิขุยกุยกีฆ่าองอุ้นถึงแก่ความตาย เข้าตัดสินราชการแทนตั้งโต๊ะทำการชั่วคราวไม่แพ้กัน ฝ่ายม้าเฝ้าและม้าเฝ้าผู้บุตรเข้าโจมตีเมืองหลวง แต่ขาดเสบียงจึงยกทัพกลับไป ต่อมาเกิดขบถโจร โปกผ้าเหลืองออกข่มเหง ราษฎรพระเจ้าเหี้ยนเต้รับสั่งโจโฉไปปราบ และตั้งโจโฉให้ใหญ่กว่าหัวเมืองตะวันออกทั้งปวง

โจโลได้รวบรวมสมัครพรรคพวกไว้เป็นอันมาก ทั้งผู้มีสติปัญญาแลทหารเอกก็เข้ามาในเกลี้ยกล่อมเช่น ชุนฮก ชุนฮิว เทียหยก กุยกแ อิกิม เตียนอูย

ตอนที่ 9 โจโลกรีธาทัพเหยียบชีจิ๋ว

ฝ่ายโจโลตั้งเกลี้ยกล่อมทหารแลที่ปรึกษาได้เป็นอันมาก มีความยินดีนักคิดเชิญโจโก๋ณ เมืองตันถิวมาอยู่ด้วย โจโก๋จึงเก็บทรัพย์สินเดินทางมาพร้อมครอบครัว ผ่านเมืองชีจิ๋วซึ่งมีโตเกี่ยมเป็นเจ้าเมืองอยู่ ทางโตเกี่ยมเห็นดังนั้นจึงใช้เตียวกีไปส่งให้ถึงเมือง แต่เตียวกีคิดทรยศฆ่าโจโก๋แลครอบครัวเสียสิ้น ชิงทรัพย์สมบัติหนีไป โจโลรู้ข่าวคิดแค้นใจเป็นอันมาก สั่งพลบุกหวังเหยียบชีจิ๋วให้พินาศเป็นหน้ากลอง ฝ่ายโตเกี่ยมคิดสงตัวเองออกไปแทนชาวเมืองซึ่งเดือดร้อนแต่ถูกคัดค้านทางขงหยง เล่าปี่ คิดช่วยเหลือ โตเกี่ยมจึงเปิดประตูให้แลหวังคิยยกเมืองให้เล่าปี่ทำนุบำรุงต่อไป ฝ่ายเล่าปี่ยังมิยินยอม โตเกี่ยมจึงให้ไปพำนัก ณ เมืองเสียวพ่ายซึ่งเป็นเมืองขึ้นก่อน

ฝ่ายลิโป้ซึ่งหลบหนีออกมาจากเมืองหลวงได้สมคบคิดกับตันกั้งที่หนีจากโจโลมาอยู่ด้วยลิโป้ คิดลอบตีเมืองกุนจิ๋วที่โจโลยกทัพบุกออกมา ฝ่ายโจโลเห็นท่าไม่ดีจึงยกทัพกลับตีเอาเมืองคืน ลิโป้ใช้กลอุบายล่อโจโลเข้ามาในเมืองปักเอียงโจโลเกือบเสียที โจโลจึงจำยกทัพไปตั้งอยู่ ณ เมืองเอียนเสี่ย

ตอนที่ 10 ลิโป้เข้าพึ่งไบบุญเล่าปี่

ฝ่ายโตเกี่ยมป่วยหนักใกล้ตาย ได้เรียกเล่าปี่เข้ามาเพื่อขอให้เป็นเจ้าของต่อแล้วขาดใจตาย เล่าปี่นึกเอ็นดูแก่ชาวเมืองจึงรับไว้

ฝ่ายโจโลหลังจากอยู่ ณ เมืองเอียนเสี่ย เข้าปราบปรามโจร ได้เคาฑูมาเป็นพวก เห็นกองกำลังลิโป้ที่เมืองกุนจิ๋วอ่อนล้าจึงรบเอาได้โดยง่าย แล้วหักเอาเมืองปักเปียง ลิโป้เข้ารบพุ่งต้านทานสู้ไม่ได้ล่าถอยหนี โจโลออกตามตีกระหน่ำ ลิโป้เสียทีหกระเหินไปพึ่งไบบุญเล่าปี่

ณ เมืองซีจิว แต่ขัดเคืองใจกับเตียวหุย เล่าปี่จึงจัดแจงให้ลิโป้ไปกับครอบครัวอยู่ ณ เมืองเสียวฟ่าย อันเป็นเมืองน้อยของซีจิว

ตอนที่ 11 พระเจ้าเหียนเต๋หนีตาย

ฝ่ายลิฉุย กุยกี ทำการหยาบซำมิได้ขาด เอียวปิวขุนนางรับใช้พระเจ้าเหียนเต๋จึงใช้แผนยุยงให้ลิฉุย กุยกีหมองใจกันหวังให้รบพุ่งฆ่ากันตาย ต่างคนต่างแย่งชิงพระเจ้าเหียนเต๋ในอาณัติทำศึกบาดหมางกันตลอด ฝ่ายตั้งสินกับเอียวสองจึงพาพระเจ้าเหียนเต๋หนีออกมาได้คิดพาไปพำนัก ณ เมืองลกเอียงเมืองหลวงเดิม แต่ถูกไล่กระชั้นชิด ตั้งสินกับเอียวสองจึงเชิญเสด็จหนีทั้งกลางวันกลางคืน พอถึง ณ เมืองลกเอียงทรงทอดพระเนตรเห็นพระราชดำเนินแลตึกกรมบ้านช่องที่มีมาแต่โบราณเป็นที่เพลิงไหม้สิ้น จึงทรงพระกรรแสง ขุนนางที่เหลือทั้งปวงจึงเชิญเสด็จ ณ ที่อยู่

ตอนที่ 12 โจโฉเป็นมหาอุปราช

ลิฉุย กุยกีกลับมาร่วมมือกันออกทัพตามพระเจ้าเหียนเต๋หวังฆ่าเสียให้ตาย ครั้นกระชั้นชิดพระเจ้าเหียนเต๋รับสั่งเรียกโจโฉมาช่วย โจโฉยกทัพสามสิบหมื่นเข้ามาสกัดทัพลิฉุยกุยกีทันเวลา ฝ่ายโจโฉเข้าเฝ้าพระเจ้าเหียนเต๋ มีความเห็นว่าเมืองลกเอียงมีอาจทำนุบำรุงได้เหมือนเดิมแล้ว จึงเชิญเสด็จไปตั้งเมืองฮูโต้เป็นราชธานีใหม่ ตั้งตนเป็นมหาอุปราช

โจโฉภายหลังตั้งตนเป็นมหาอุปราชแล้วมีความเห็นว่า ลิโป้กับเล่าปี่ มีความกล้าแข็ง เกรงเป็นอันตรายต่อไปภายหน้าคิดกำจัดเสีย ชุนสกที่ปรึกษาจึงคิดแผนการ ให้เสื่อสองตัว กัดกันเอง ส่งราชสาสน์ให้เล่าปี่ไปรบฮ้วนซุค ฝ่ายเล่าปี่ให้เตียวหุยอยู่รักษาเมือง แต่ด้วยเตียวหุยเป็นคนหยาบซำทั้งติดสุรา ทำให้ลิโป้แวงกัฉิงตีเอาเมืองซีจิวไว้ได้ กลับให้เล่าปี่ไปอยู่เมืองเสียวฟ่ายแทน เล่าปี่แสร้งมีน้ำใจไม่วางใจรับไว้

ตอนที่ 13 ชุนเซ็กเป็นใหญ่ฝั่งกังตั๋ง

ฝ่ายชุนเซ็กภายหลังบิดาตาย มีเหตุมิให้อยู่เมืองกังหนำจึงไปอยู่รับใช้ด้วยฮ้วนซุค ต่อมาคิดเอาตราหยกษัตริย์ที่ชุนเกียนผู้เป็นบิดาเก็บได้ครั้งรบกับตั้งโต๊ะไปจำนำแก่ฮ้วนซุค ยืม

กำลังทหารคิดแก้แค้นเล่าอิวแทนบิดา ครั้นได้แล้วขุนเช็กออกเดินทางมาพบสหายรักเก่าจิวี่ จึงรับมาร่วมเดินทางด้วย ออกรบเล่าอิวได้ไทสูจู๊เป็นพวก ภายหลังรบชนะคิดออกตีเงียมแปะฮ้อเจ้าเมืองต้องง่อ อ่องหลงเจ้าเมืองห้อยเข ครั้นออกรบแตกพ่าย ไปก็ได้เป็นใหญ่ในเมืองฝ่งก้งตั้งและได้ทหารแลสะสมเสบียงอาวุธไว้เป็นอันมาก ส่งสาสน์ค้ำนัไปยังพระเจ้าเหียนเต้และส่งคนไปทวงตราหยกคืนจากอ้วนสุด ครั้นนั้นเกิดเหตุการณ์สำคัญ จิวี่ท่ายทหารเอกออกรบช่วยขุนกวนผู้น้องขุนเช็กหลบหนีจากโจรป่าไว้ได้ แต่ผลเต็มตัวเห็นว่าจะไม่รอด ขุนเช็ก ขุนกวนนึกสงสารจึงหาทางเชิญหมอฮัวโต้ซึ่งเป็นหมอเทวดาในสมัยนั้นมารักษาให้หายขาด หมอฮัวโต้ต่อมาจึงมีชื่อเสียงยิ่งนัก

ตอนที่ 14 ลิโป้ยิงเกาทัณฑ์ห้ามทัพ

ฝ่ายอ้วนสุดตั้งแต่ได้ตราหยกมีใจกำริบคิดตั้งตนเป็นฮ่องเต้ไม่คืนแก่ขุนเช็กคิดออกตีเล่าปี โดยเอาของไปติดสินบนลิโป้มิให้ช่วยเหลือเล่าปี แต่ลิโป้กริ่งเกรงว่าหากมิให้ความช่วยเหลือเล่าปี แล้วอีกหน่อยจะมีภัยถึงตัวเป็นแน่ จึงออกห้ามทัพโดยทำพันทันแสดงฝีมือยิงเกาทัณฑ์ติดปลายทวน ที่ไกลห้าเส้นถ้ายิงติดปลายทวนให้กิเหลงซึ่งอ้วนสุดไ้ช้ยกมาตีเล่าปีถอยทัพกลับไปลิโป้ยิงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ กิเหลงจึงมีอาจทำอะไรได้เลยถอยทัพกลับไป

อ้วนสุดจึงใช้กลยุทธิ์ปรองดองขอลูกสาวลิโป้ให้บุตรชายตน ครั้นจะส่งลูกสาวลิโป้คิดกลับกำหนดเวลาไว้ลิโป้กับเล่าปีจึงยังมีได้กินเหนงกันเท่าไหร่นัก ต่อมาเดี๋ยวหุ่ยใช้คนไปขโมยฝูงม้าลิโป้ ลิโป้รู้เข้าจึงโกรธยกทัพมาตีเสียวพ่ายแตก เล่าปีกับครอบครัวจึงรบหนีฝ่ามาพึ่งโจโจ ฌ เมืองฮูโต้ โจโจจึงกราบทูลให้เล่าปีไปตั้ง ฌ เมืองอิจิวรอกการแก้แค้น

ตอนที่ 15 โจโจเสียเตียนอู

ครั้นอยู่มาเดี๋ยวสี่กับเล่าปีขวมคบคิดกันจะมาตีเมืองฮูโต้ โจโจจึงสั่งพลออกรบด้วยแล้วส่งสัมพันธมิตรไปยังลิโป้ ฝ่ายเดี๋ยวสี่เห็นว่าสู้ไม่ได้จึงยอมเข้าเกลี้ยกล่อมแต่โดยดี มาวันหนึ่งโจโจเห็นหญิงรูปงามรู้ว่าเป็นอาสะไก้เดี๋ยวสี่จึงเลี้ยงไว้เป็นภรรยา เดี่ยวสี่คิดน้อยใจอภัยศนักจึงวางแผนหลอกมาตั้งค่ายในค่ายโจโจให้ชะล่าใจ แล้วจึงจุดเพลิงรอบด้านพาทหารหวังจับโจโจเสีย โจโจหลบหนีมาทางข้างหลังได้ แต่เตียนอูทหารเอกคู่ใจเข้ารับด้วยทหารเดี่ยวสี่ป้องกันสุด

ความสามารถ จนอาวุธที่ถือในมือหักจึงฉวยศพล่าสวองมือสู้เป็นสามารท ทหารเดียวสู้ระดม เกาทัณฑ์แลทวนเข้าทำวร้างเตียนอุยต้องอาวุธบาดเจ็บทั่วกาย ยืนฟังประตุค้ายจนสิ้นใจ

ฝ่ายโจโกลหลบหนีออกมาทางแม่น้ำหยกซุย สูญเสียโจง่งบุตรเอกกับโจอันบิน ผู้หลาน ครั้นรวบรวมทหารได้แล้ว จึงแต่งโต๊ะสุราเช่นเตียนอุย ว่าแก่ทหารทั้งปวงว่าแม่เราเสีย บุตรเอกแลหลานยังมีเสียตายเท่าเสียเตียนอุยเลยนึกเสียตายยิ่งนัก ว่าแล้วก็ร้องไห้รักเตียนอุย ทำให้ทหารทั้งปวงต่างร้องไห้ซึ้งใจยิ่งนัก แล้วจัดแจงยกทหารกลับสูโต

อยู่มาลิโป้ได้รับหนังสือแต่งตั้งโจโกลจึงยินดียิ่งนัก คิดล้าเลิกส่งลูกสาวแลตัด สัมพันธไมตรีกับอ้วนสุด อ้วนสุดโกรธจะยกไปรบลิโป้ ลิโป้จึงส่งจดหมายไปยังโจโกลฉบับหนึ่ง เล่าปีฉบับหนึ่งให้ยกมาช่วย แล้วออกรบด้วยอ้วนสุด อ้วนสุดเสียทีหนีไปพบเล่าปีเข้าสู่ด้วยกวนอู ล่าถอยไปเมืองลำหยง คิดยืมกำลังซุนเซ็ก ซุนเซ็กได้กลับคำว่าไอ้โจรบถ ต่อมาโจโกลส่งสาสน์ แต่งตั้งไปแก่ซุนเซ็กให้เป็นเจ้าเมืองห้อยเขแล้วให้ยกไปตีอ้วนสุดด้วย โจโกล เล่าปี ลิโป้ และซุนเซ็ก จึงออกรบด้วยอ้วนสุด ณ เมืองลำหยงจากทุกทิศ

ตอนที่ 16 อ้วนสุดหนีโจโกล

โจโกลจึงให้ลิโป้เป็นปีกซ้าย เล่าปีเป็นปีกขวามุ่งสู่ลำหยง ครั้นถึงเมืองโจโกลจัดแจง ให้ เล่าปี ลิโป้ ซุนเซ็ก โอบล้อมเมืองทั้งสี่ด้านให้สัตยญาณบุกโจมตีพร้อมกัน อ้วนสุดเห็นด้านทาน มิได้จึงพาครอบครัวแอบหลบหนีไปตำบลห้วยหน้า โจโกลมิรู้ว่าอ้วนสุดหนีจากเมืองจึงล้อมเมืองอยู่ เดือนครึ่ง ทหารทั้งปวงอดอยากเสบียงอาหารยิ่งนัก โจโกลจึงยืมหัวขององเฮานายฉาง ตัดหัวแล้ว บอกว่าองเฮากระทำผิดข้อข้าว ทหารทั้งปวงเห็นดังนี้จึงมีน้ำใจออกรบ แล้วสั่งให้ทหารทั้งปวง เบิกข้าวที่เหลือจนหมด สั่งให้โจมตีเมืองให้ได้

ครั้นโจโกลหักเอาเมืองได้รู้ว่าอ้วนสุดหนีไปเมืองห้วยหน้าจึงคิดติดตาม รู้ข่าวว่า เดียวสัวกลับมาคิดที่จะเอาเมืองสูโตจึงยกทัพกลับสูโตตระเตรียมการรบด้วยเดียวสัว ต่อมารู้ข่าว ว่าตวนอุย งอลิบ ฆ่าลัญญ กุยกิได้แล้วเอาศีรษะมาให้ก็ยินดียิ่งแล้วยกทัพออกตีเดียวสัว

ขณะนั้นเป็นฤดูข้าวโพดสาธิตสุก โจโกลสั่งทหารทั้งปวงห้ามเหยียบข้าวโพดสาธิต แม้แต่ต้นหนึ่งจะฆ่าเสียมิเว้นแม้แต่นายกองใหญ่ ชาวบ้านทั้งปวงจึงสรรเสริญยิ่ง อยู่มาโจโกลขี่ม้า ผ่านไร่สาธิต นกบินตัดหน้า ม้าที่โจโกลขี่จึงตื่นวิ่งเตลิดเหยียบข้าวสาธิตหักเป็นอันมาก เห็นว่าคำสั่งจะ มิเป็นที่นับถือต่อไป จึงคิดอุบายแสรังชักกระบี่จะเชือดคอตัวเอง นายทัพทั้งปวงจึงห้ามไว้ ว่าแล้ว

โจโลจึงตัดเพียงผมเองว่าแก้ทหารทั้งปวง ทหารทั้งปวงจึงสรรเสริญโจโลมากกว่าแต่ก่อนว่าอยู่ใน
สัตย์ธรรม

ครั้นโจโลคิดตีเมือง กาเซียงที่ปรึกษาเดียวลิวคิดอุบายหลอกโจโล โจโลจึง
แตกทัพหนีมา รู้ว่าอ้วนเสี้ยวจะยกทัพตีสุโตจึงยกทัพกลับเมือง รู้ว่าอ้วนเสี้ยวทำการกำเริบจึงคิดยก
ไปตีแลขอความเห็นที่ปรึกษาทั้งปวง กุยกะจึงว่าการตีอ้วนเสี้ยวนั้นไม่ยากแล้วชี้ข้อเด่นของโจโล
สิบประการ ข้อดีของอ้วนเสี้ยวสิบประการ แต่ยังมีอาจตีได้ด้วยมีลิโป้คิดลอบตีสุโตอยู่
โจโลเห็นด้วย

โจโลจึงแต่งตั้งอ้วนเสี้ยวเป็นเจ้าเมืองก๊กจิ๋ว อ้วนเสี้ยวรู้ดังนั้นจึงมีความยินดีคิดออก
รบด้วยกองขุนจ้าน ให้เล่าปี่ที่โจโลให้กลับไปอยู่เมืองเสียวพ่ายรอกการหลบหลังลิโป้ ให้คิดการจับ
ลิโป้เสีย แล้วเตรียมกะเกณฑ์ทหารเตรียมออกรบ

ตอนที่ 17 ประหารลิโป้

ฝ่ายลิโป้จับเอาม้าใช้ฝ่ายโจโลที่ส่งหนังสือ ไปยังเล่าปี่ให้คิดอ่านกำจัดลิโป้ได้
จึงคิดแค้นใจแบ่งกองกำลังไปตีเมืองกุนจิ๋ว และเล่าปี่ที่เมืองเสียวพ่าย เล่าปี่รู้ดังนั้นจึงจัดแจงส่ง
หนังสือไปยังโจโลให้ยกทัพมาช่วยโจโลแจ้งดังนั้นจึงคุมทหารมีฝีมือเป็นอันมาก ออกรบด้วย
ลิโป้โดยส่งแฮหัวตุ้นเป็นทัพหน้า

แฮหัวตุ้นได้ออกรบกับโกซุ่นทหารลิโป้ครั้งได้ทีไล่กวาดไป โจเซงซุ่มเอาเกาทัณฑ์
ยิงเข้าไปที่จักษุซ้ายแฮหัวตุ้นแฮหัวตุ้นร้องขึ้นด้วยเสียงอันดังแล้วดึงเกาทัณฑ์ออก ร้องว่าลูกตาเป็น
สิ่งประเสริฐที่พ่อแม่ให้มาจะให้ตกพื้นเสียมิได้แล้วจึงจับลูกตากลืนเข้าไปในปาก แล้วเอาทวน
แทงโจเซงตกรม้าตาย

ครั้นเล่าปี่ออกมาตั้งทัพข่มนอกเมือง ลิโป้เห็นดังนั้นจึงตีแตกพ่ายกระจัดกระจาย
ไป ตัวเล่าปี่หนีออกไปหาทัพโจโลฝ่ายตันก๊วย ตันเต้ง ซึ่งเป็นไส้ศึกของโจโลที่อยู่ ณ เมืองชีจิ๋ว
คิดอุบายให้ลิโป้กับตันก๊วยออกรบฆ่ากันเองแล้วยึดเมืองชีจิ๋วเสีย ลิโป้จึงแตกหนีไปยังเมืองเสียวพ่าย
แต่ตันเต้งคิดอุบายหลอกโกซุ่น เดียวเสี้ยวที่ประจำอยู่ ณ เมืองเสียวพ่ายให้ยกออกไปช่วยลิโป้
แล้วยึดเมืองเสียวอีก ลิโป้รู้ดังนั้นจึงจำไปอยู่ ณ เมืองเห่ฝื่อ

โจโลยกทัพล้อมเมืองเห่ฝื่อไว้ ให้เล่าปี่ไปสกัดอ้วนสุดกลับมาช่วยลิโป้ ฝ่ายลิโป้
มีคิดออกรบเชื้อฟิงแต่ภรรยาไม่สนแผนอุบายของตันก๊วย เสพย์สุราทุกวันครั้นจะคิดให้อ้วนสุดมา

ช่วยรบก็มีได้ ด้วยอ้วนสุดให้ส่งบุตรสาวของตนที่เคยคิดส่งไปให้ก่อน แลโจโฉ เล่าปี่ได้ล้อมกองกำลังแน่นหนา มีอาจฝ่าไปได้ ลิโป้จึงเสพยาทุกวันมิได้ขาด วันหนึ่งภรรยาลิโป้เอากระจกมาส่องให้ดู ลิโป้เห็นตัวเองเสื่อมโทรมหมดราศีเพราะสุรา จึงสั่งห้ามให้ทหารทั้งปวง ห้ามกินสุราถ้าพบเห็นผู้ใดจะตัดศีรษะเสีย

วันหนึ่งลิโป้พบเขาเสงกิดเลี้ยงสุรา จึงสั่งโอบห้วยห้าสิบที เขาเสงกิดแค้นใจเป็นอันมากจึงร่วมมือกับซุยกเหียน ลักม้าเช็กเข่าของลิโป้ไปกำนัลด้วยโจโฉ แล้วทั้งสองได้แอบไปจับมัดลิโป้ขณะนั่งหลับที่ประตูเมือง โจโฉเห็นดังนั้นได้ทักบุกรเข้ายึดแห่ฝื่อได้ จับได้ทหารทั้งปวง หลังจากปิดล้อมอยู่หลายเดือน

โจโฉสั่งประหารโกซุ่น ลิโป้ เสีย แลตันกั้งคิดยอมตายเองมิยอมเป็นบ่าวสองนาย โจโฉเสียใจร้องไห้รักเป็นอันมากมีอาจรั้งไว้ได้จึงสั่งเลี้ยงบุตรภรรยาเป็นอย่างดี ส่วนเดียวเลี้ยงโจโฉเลี้ยงดูไว้เป็นทหารเอก

ตอนที่ 18 แผนฆ่าโจโฉ

โจโฉขุนบำเน็จทหารใหญ่น้อยทั้งปวง แล้วพาเล่าปี่ไปเข้าเฝ้า พระเจ้าเหียนเต๋ลำดับเชื้อพระวงศ์จึงเรียกเล่าปี่เป็นอา

ขณะนั้นอำนาจทั้งปวงอยู่ในมือโจโฉสิ้น ครั้งหนึ่งโจโฉพาพระเจ้าเหียนเต๋ออกประพาสป่ายิงเนื้อ แล้วทำหยาบซ้ำให้พระเจ้าเหียนเต๋เสียน้ำยิ่งนัก พระเจ้าเหียนเต๋คิดระกำใจ โทมนัสอยู่ สกอ้วนผู้เป็นบิดานางสกอเขาผู้เป็นมเหสีพระเจ้าเหียนเต๋เสนอคิดอ่านล้างโจโฉจึงชักชวนตั้งสิน จูฮก จูลัน ตันอิบ โง่ห้วน ม้าเท็งแลเล่าปี่ เข้าล้างโจโฉแลทั้งเจ็ดได้ลงหนังสือสัญญากันสั่งห้ามแพร่งพรายไป

ตอนที่ 19 อ้วนสุดตาย

ครั้นเล่าปี่รับคำตั้งสินแล้วจึงแสวงถ่อมตัวปลุกฝักอยู่แต่ในบ้าน โจโฉสงสัยจึงเชิญเล่าปี่กินโต๊ะ เสพสุราที่สวนแล้วปรึกษาการราชการอยู่

โจโลแสวงหาผู้คิดการใหญ่ เก่งกล้าในแผ่นดินดั่งมังกรดำแดงเดชหวังจับพิรุช
เล่าปี เล่าปีบายเบียงไปตอบเจ้าเมืองอื่น โจโลจึงว่าอันผู้มีสติปัญญาริอ่านคิดการใหญ่เห็นจะมีแต่เรา
กับท่านเท่านั้น เล่าปีครั้นพอได้ยิน จึงสะดุ้งตกใจเป็นการใหญ่ ตะเกียบที่ถืออยู่หลุดจากมือ ขณะนั้น
เกิดพายุหนักได้ยินเสียงฟ้าร้อง เล่าปีจึงสร้างทำเป็นว่าตกใจฟ้าร้องแล้วเอามือปิดหูไว้ ตะเกียบหลุด
ออกจากมือ โจโลเห็นดังนั้นก็สิ้นสงสัย นึกว่าเล่าปีจี้ขลาดนัก ต่อมาโจโลจึงไม่ได้คิดเคลงระวาง
เล่าปี

อยู่มาเล่าปีได้ยินข่าวว่ากองขุนจ้านแพ้อ้วนเสี้ยวเสียแล้ว ตัวนั้นฆ่าบุตรภรรยาเสีย
สิ้น แล้วเชือดคอตายเล่าปีนึกสงสารยิ่งนักทั้งยังนึกถึงจูล่งด้วย ต่อมาได้ข่าวว่าอ้วนสุดหวังไปรวม
กับอ้วนเสี้ยว ณ เมือง กิจิว เล่าปีจึงอาสาออกสกัดตี ทั้งคิดหนีเงื้อมมือโจโล โจโลจึงยกให้ทหาร
ไปห้าหมื่นไปสกัดทัพ

เล่าปีออกรบด้วยอ้วนสุด ณ เมืองชิจิว กองทัพเล่าปีไล่ฆ่าทหารอ้วนสุดแตก
กระจายไป อ้วนสุดจึงหนีไปทางเมืองฉิวฉุน ระหว่างทางถูกโจรชิงตีเอาทรัพย์แลเสบียงไปเป็น
อันมาก อ้วนสุดนึกเสียใจยิ่งนัก หนีไปขอทานอาหารชาวบ้านกิน ชาวบ้านมีใจเจ็บแค้นเอาข้าวทั้ง
เปลือกหุงให้กิน อ้วนสุดกินไม่ได้ถามหาน้ำผึ้งละลายกิน ชาวบ้านโกรธคิดว่าที่กัณดารแห่งนี้
มีแต่โลหิตคน อ้วนสุดนึกน้อยใจ อาเจียนโลหิตออกแล้วขาดใจตายบนเตียง ฝ่ายเล่าปีรู้ว่าอ้วนสุด
ตายแล้ว จึงแจ้งไปยังโจโลว่าขอไปรักษาเมืองชิจิว แล้วเที่ยวหุ้ยได้มาก็เหมาะสม โจโลสั่งมากำกับเสีย
เล่าปีคิดเกรงกลัวโจโลมาตียิ่งนัก

ตอนที่ 20 เริ่มยุทธการกัวต้อ

เล่าปีจึงเชื่อเชิญอ้วนเสี้ยวมาช่วยตีโจโล อ้วนเสี้ยวจึงตัดสินใจยกตี แล้วอ้วนเสี้ยว
ส่งจดหมาย ไปทั่วทุกเมืองห้ามเข้าด้วยโจโล โจโลรู้ดังนั้นสั่งให้เล่าต้าย องตงไปสกัดทัพเล่าปี
โดยให้ธงสำคัญไปเสมือนว่า โจโลยกมาเองอีกส่วนหนึ่งให้โจหยินสกัดที่กัวต้อ อนึ่งทัพอ้วนเสี้ยว
ยังรืออยู่ยังมีออกรบพุ่งยึดเยื่ออยู่

ฝ่ายเล่าปีจับตัวเล่าต้าย องตงได้ รู้ว่าโจโลไม่ได้นำทัพใหญ่มาเอง จึงปล่อยเล่า
ต้าย องตงเสีย โจโลโกรธคิดตีเล่าปี ขงหยงที่ปรึกษาจึงบอกว่าควรเกลี้ยกล่อมเล่าเปียว เทียวลิว
เสียก่อนจึงไม่พะวงหน้าพะวงหลัง โจโลเห็นชอบด้วย

โจโลจึงส่งเล่าหัวไปเกลี้ยกล่อมเตียวสิ่ว เตียวสิ่วกับกาเซียงที่ปรึกษาตกลงเข้า
ด้วยโจโล โจโลจึงแต่งตั้งเตียวสิ่วเป็นนายทหารผู้ใหญ่ กาเซียงเป็นที่ปรึกษา

ตอนที่ 21 เปิดโปงแผนลอบฆ่า

ฝ่ายเล่าเปียว โจโลแต่งตั้งยี่เอ๋องไปเกลี้ยกล่อม ด้วยยี่เอ๋องมีนิสัยหยาบซ่า เล่าเปียวจึงมี
เข้าด้วยโจโล ทั้งส่งยี่เอ๋องไปให้ห้องจ่อม่า

อยู่มาเกิดเบี่ยงหมอลวงเข้าร่วมด้วยตั้งสินคิดอ่านล้างโจโล ออกอุบายเข้ารักษา
โรคปวดหัวของ โจโลแลใส่ยาพิษลงไปในยา โจโลรู้ทันแล้วรู้ตัวผู้สมคบคิด จึงจับตัวเบี่ยง
ไปทรมานจนตายและจับตัวตั้งสิน จูชก จูถัน ตันอิบ โง่ห้วน เสียพร้อมบุตรภรรยาไปฆ่าเสียสิ้นนอก
กำแพงเมือง รวมทั้งนางตั้งกุยหุยผู้น้องตั้งสินซึ่งเป็นมเหสีพระเจ้าเหียนเต๋อด้วย แล้วตั้งโจหล่งให้
กำกับตรวจตราพระราชวัง ห้ามมิให้เชื้อพระวงศ์เข้าไปได้

ตอนที่ 22 โจโลเกลี้ยกล่อมกวนอู

โจโลระดมพลเตรียมล้างเล่าปี ฝ่ายเตียนห้องแนะนำอ้วนเสี้ยวให้ตีสุโตะเวลานี้ด้วย
เมืองยังว่างอยู่ แต่อ้วนเสี้ยวมีเชื้อม้าวแต่กังวลบุตรที่ยังป่วยอยู่ มีมิใจออกรบพุ่งจึงตั้งมั่นอยู่ในเมือง

ฝ่ายเล่าปี เตียวหุยคิดอุบายแอบปล้นค่ายโจโล แต่ทำการมิสำเร็จถูกโจโลตีแตก
พ่ายกระจัดกระจายไป เล่าปีหนีไปตัวคนเดียวเข้าพึ่งอ้วนเสี้ยว โจโลจับตัวกวนอูที่อยู่รักษา
ครอบครัวเล่าปีที่เมืองแห่ฝือได้ เข้าเกลี้ยกล่อม กวนอูยอมปลงใจอยู่ด้วยโจโล โดยมีชื่อแม่สาม
ประการ ประการหนึ่งจะอยู่รับใช้พระเจ้าเหียนเต๋อมิใช่โจโล อีกประการหนึ่ง ขออยู่รับใช้พี่สะใภ้
ทั้งสองเองห้ามมิให้ใครกล้ากลาย ประการสุดท้ายหากรู้ว่าเล่าปีอยู่ที่ไหนจะรีบไปหาอย่างไม่รีรอ
โจโลตกลงยินยอมรับกวนอู

ตั้งแต่กวนอูมาอยู่โจโลเอาใจทุกวันมิได้ขาด สามวันแต่งโต๊ะเลี้ยงทีหนึ่ง แต่กวนอู
ยังมีใจอยู่กับเล่าปี โจโลจึงนึกเสียใจยิ่ง วันหนึ่ง โจโลยกม้าเช็กเราวให้กวนอู กวนอูปลานปลืมใจยิ่ง
นักว่าจะได้กลับไปหาเล่าปีได้เร็วขึ้น โจโลจึงมีความวิตกยิ่งนัก ฝั่งหนึ่งซุ่มชมกวนอูว่ามีความ
กตัญญูหาผู้ใดเสมอมิได้

ตอนที่ 23 กวนอูฆ่าโจโฉ

อยู่มาอ้วนเสี้ยวเชื่อคำยุยงของเล่าปี่ที่ไปอยู่ด้วยให้ออกตีโจโฉ อ้วนเสี้ยวจึงสั่งงันเหลียงทหารเอกยกทัพออกตี เป็นทัพหน้าก่อนเข้าทางด่านแปะแป๊ะ กวนอูอาสาออกตี เอาเงี้ยวพันงันเหลียงคอขาดตาย อ้วนเสี้ยวจึงส่งบุนทิวออกรบอีก กวนอูก็ฆ่าบุนทิวตายเสียอีกคน อ้วนเสี้ยวรู้ดังนั้นก็โกรธก็สั่งฆ่าเล่าปี่ที่ให้กวนอูมาฆ่าทหารเอกเสียถึงสองคน เล่าปี่จึงกล่าวอ้างว่ามีรู้เรื่องแฉจะยกกวนอูให้อ้วนเสี้ยวได้ทำการสืบไป อ้วนเสี้ยวจึงตกลงยินยอม

อยู่มากวนอูได้ข่าวว่าเล่าปี่ไปอยู่ด้วยอ้วนเสี้ยว ก็คิดทำการออกจากโจโฉไปหาเล่าปี่ แต่ยั้งรั้งรอไว้อยู่ด้วยยังมีได้รั้ลาโจโฉ

ตอนที่ 24 กวนอูหักด่านทรายทาง

ฝ่ายโจโฉคิดทำการหน่วงเหนี่ยวกวนอูไว้มิยอมให้กวนอูรั้ลาแต่มีสำเรื่งนึกเสียใจยิ่งนักด้วยเลี้ยงดูไว้มิได้ ที่ปรึกษาแลนายทหารแนะนำโจโฉให้กำจัดเสีย มิเช่นนั้นจะเป็นเสี้ยนหนามต่อไปภายภาคหน้า โจโฉจึงว่ากวนอูมีใจคตัญญูต่อเล่าปี่แฉให้สัตย์สัตญาณไว้ ครั้นจะให้จับตัวมาก็เสียเวลาไปจึงออกมาส่งกวนอูถึงกลางทาง แลสรรเสริญกวนอูยิ่งนักทั้งมอบเสื้อผ้าให้แก่กวนอู ครั้นกวนอูออกมาถึงด่านกลางทางเจอนายด่านสกัดไว้ไม่ให้ผ่าน เรียกหาใบเบิกทาง กวนอูว่าไม่มีจึงเข้ารบพุ่งด้วยฆ่านายด่านเสียหลายคนหักเสียห้าด่านหนีออกมาได้ พบแฮหัวตุ้นเข้าสกัดทัพอยู่จึงได้รบพุ่งกันเป็นสามารบ พอดีเตียวเลี้ยวนำใบเบิกทางแลคำสั่งโจโฉมาห้ามไว้ แฮหัวตุ้นจึงหยุดรบกับกวนอู แล้วเตียวเลี้ยว แฮหัวตุ้น จึงปล่อยกวนอูเดินทางไปหาเล่าปี่ต่อไป

ตอนที่ 25 สามพี่น้องพบพาน

ฝ่ายกวนอูกับพี่สะใภ้เดินทางมาได้จิวฉองมาเป็นพวก พบเตียวหุยที่เขาบองเอียงสันจึงเข้าไปหา เตียวหุยเข้าห้ามไว้ด้วยเข้าใจผิดว่ากวนอูเป็นพวกโจโฉแล้ว เข้ารบกันเป็นสามารบพอดีทหารโจโฉที่คิดแค้นไล่ตามมา กวนอูจึงวกกลับไปตัดศีรษะมาให้เตียวหุยดูว่ามีใช่เป็นพวกเดียวกับโจโฉ เตียวหุยจึงโผเข้าค้ำบกวนอูว่าตัวนั้นใจเขาผิคนัก แลพี่น้องทั้งสองจึงร้องไห้รักกัน

อยู่มากจนอดเดินทางรั้งรอให้ขุนเจ็ยนไปแจ้งเล่าปีให้หนีออกมาจากอ้วนเสี้ยว แล พักที่กระท่อมแห่งหนึ่ง นายบ้านยกกวณเป็งบุตรชายคนให้เป็นบุตรบุญธรรมกวณอ ฝ่ายเล่าปีแสวง ออกอุบายแก่อ้วนเสี้ยวว่าจะไปเกลี้ยกล่อมเล่าเปียว ณ เมืองเกงจิ๋ว อ้วนเสี้ยวไม่รู้กลอุบายเห็นชอบ ด้วย

ฝ่ายเล่าปีหนีออกมาพบกวณอุคีใจยิ่ง พบจูล่งเทียวเป็นโจรอยู่ในป่า เล่าปีจึงว่าครั้ง จูล่งอยู่กับกองขุนจ้าน ยังหาบุญไม่จึงมิได้มาอยู่ร่วมคิดกัน บัดนี้มีบุญวาสนายิ่ง จูล่งจึงว่าตั้งแต่มา ทุกเมืองยังมีหาคณโอบอ้อมอารีเท่าเล่าปี จึงขออยู่รับใช้ด้วยเล่าปี เล่าปีมีความยินดียิ่ง

ทั้งสามพี่น้องจึงได้มาพบพานพร้อมหน้ากันอีกครั้งแลไปตั้งช่องสุมน ณ เมืองยี่หล่า ฝ่ายอ้วนเสี้ยวรู้เข้าก็โกรธจะยกไปตีเล่าปี ที่ปรึกษาจึงว่าเห็นว่าเล่าปีทหารน้อยจะยก ไปทำการเมื่อไรก็ได้ บัดนี้วิตกอยู่แต่โจ โฉให้รับกำจัดเสีย อ้วนเสี้ยวเห็นชอบด้วย

ตอนที่ 26 ขุนกวนซันครองฝ่งกั๋งตั้ง

ฝ่ายขุนเซ็กตั้งแต่เป็นใหญ่ ณ ฝ่งกั๋งตั้ง ทำการหยาบฆ่าฆ่าเค้าก้องเมืองง่อคุนเสียด ทหารเค้าก้องคิดแค้นจึงลอบฆ่าขุนเซ็กได้รับบาดเจ็บเป็นหลายแห่ง หมอฮัวโต้เข้าทำการรักษาจน หาย แลด้วยบาดแผลมีพิษจึงห้ามขุนเซ็กอารมณ์ร้อนเสี้ยวร้อยวัน ด้วยขุนเซ็กเป็นคนค่วนใจเร็วเห็น อภิเษกที่ได้อ้างตนว่า เป็นผู้วิเศษรักษาคนอยู่ ณ แคนกั๋งตั้ง ผู้คนนับถือเป็นอันมากนึกอิจฉาจึงจับมา ฆ่าเสียด ต่อมาขุนเซ็กจึงได้เห็นแต่ภาพหลอนอภิเษกมาหลอกหลอน ไม่เว้นแต่ละวันจนคลุ้มคลั่งด้วย พิษกำริบร่างกายทรุดโทรม เห็นว่าตัวจะมีรอดจึงเรียกขุนกวนซัน้องยกตำแหน่งบ้านเมืองให้ ทำนุบำรุงต่อไป อันการข้างในให้ปรึกษาเตียวเจียว การสงครามให้ปรึกษาจิวยี่ ตั้งเสร็จแล้วก็สิ้นใจ ขุนกวนจึงออกว่าราชการแทนขุนเซ็กแต่นั้นมา

ตั้งแต่ขุนกวนครองตำแหน่งแทนขุนเซ็กก็เชื่อเชิญเกลี้ยกล่อม โลกชก จู๊กคักิน แลผู้มีสติปัญญาเป็นอันมาก มาช่วยว่าราชการ แลส่งหนังสือเข้าด้วยโจโฉ โจโฉจึงแต่งตั้งขุนกวน เป็นเจ้าเมืองกั๋งตั้ง แต่นั้นมา บรรดาราษฎรทั้งปวงแลเมืองขึ้น ก็มีใจยินดีต่อขุนกวนเป็นอันมาก

ตอนที่ 27 ศึกรบระวัติศาสตร์

ฝ่ายอ้วนเสี้ยวจะเกณฑ์ทหารในเมืองกั๋ว อิวจิว เชียงจิว เป็งจิว ได้เจ็ดสิบหมื่น

ยกทัพไปตีสุโตะ แสหัวตื้นซึ่งรักษาอยู่ตำบลแก้วต่อแจ้งไปยังโจโล โจโลจึงเกณฑ์ทหารเจ็ดหมื่นห้าพัน
ไปบรรจบกับแสหัวตื้น ตั้งค่ายทัพอยู่ตำบลแม่น้ำสองโหล

อ้วนเสี้ยวตั้งประชิดค่ายโจโลเผชิญหน้ากับอ้วนเสี้ยวต่อสู้ออกรบกันอย่างยืดเยื้อ
ทหารโจโลน้อยกว่าเกี้ยวส่วนสิบส่วน ตั้งสกัดทัพด้านอ้วนเสี้ยวอยู่ โจโลนับวันจะตกที่นั่งลำบาก
เสบียงอาหารไม่พอ จึงคิดจะยกกลับสุโตะ ชุนฮกซึ่งรักษาเมืองสุโตะจึงส่งจดหมายตอบไปว่าฝ่ายอ้วน
เสี้ยวขาดแม่ทัพสองคน แลถึงจะมีทหารมากแต่ขาดความชำนาญให้รีบรุกเอาชัยเสีย โจโลเห็นด้วย
ต่อมาได้ข่าวว่าอ้วนเสี้ยวกำลังลำเลียงเสบียงมายัง ณ แก้วต่อจึงส่งคนไปตีเผาเสบียงเสีย กองทัพอ้วน
เสี้ยวจึงขาดแคลนเสบียงลงจึงเรียกเสบียงจากตำบลอัวเจ้า แลที่เก็บเสบียงของอ้วนเสี้ยว
ณ ตำบลแก้วเจ้านี้ มีอิเขงคูแลอยู่ แลอิเขงนั้นเสพสุราทุกวันมิได้ขาดไม่สนใจการดูแลเสบียง อยู่มาเขา
ฮิวที่ปรึกษาอ้วนเสี้ยวน้อยใจหนีออกไปสวามิภักดิ์ต่อโจโล เขาฮิวกับโจโลนี้เป็นเพื่อนกันมาก่อน
โจโลจึงออกรับขับสู้อย่างดี เขาฮิวเสนอแผนการปล้นเผาเสบียง ณ ตำบลแก้วเจ้าตัดกำลังเสบียงอ้วน
เสี้ยวเสีย โจโลจึงแต่งทหารปลอมเป็นทหารอ้วนเสี้ยวลอบตีอัวเจ้าแล้วเข้าโจมตีจุดไฟเผาทันที
เผาทุ่งฉางเสบียงได้หมด อ้วนเสี้ยวรู้ดังนั้นจึงตกใจสั่งเตียวคับ โกล่าออกลอบตีค่ายโจโลแทน
โจหลอง แสหัวตื้น แสหัวเอียน โจหยิน ลิเตียนออกรบเป็นสามารรถ เตียวคับ โกล่าสู้ไม่ได้ถอยร่น
ลงมา

ขณะนั้นแก้วเต้าที่ปรึกษาอ้วนเสี้ยวเกรงว่าแผนที่ให้เตียวคับ โกล่าไปตีค่ายโจโลมิ
สำเร็จคิดให้ร้ายแก่เตียวคับ โกล่า เตียวคับ โกล่ารู้ดังนั้นจึงคิดว่าถ้ากลับไปตัวต้องตายแน่ จึงเข้า
สวามิภักดิ์ด้วยโจโล ทหารอ้วนเสี้ยวรู้ว่าเตียวคับ โกล่าไปอยู่ด้วยโจโลก็เกิดความระส่ำระสาย โจโล
เห็นได้ทีจึงออกปล้นค่ายอ้วนเสี้ยวตอนดึก ทั้งแบ่งทหารออกเป็นแปดกอง เข้าโจมตีค่ายอ้วนเสี้ยว
ทหารอ้วนเสี้ยวมิมีใจจะรบ ทหารโจโลจึงฆ่าฟันทหารอ้วนเสี้ยวล้มตายเป็นอันมาก อ้วนเสี้ยวเห็น
ดังนั้นก็ตกใจตัวรีบหนีข้ามแม่น้ำสองโหลไป ค่ายอ้วนเสี้ยวจึงแตกพ่ายไป แลโจโลเกลี้ยกล่อมได้
ทหารอ้วนเสี้ยวทั้งเก็บทรัพย์สินสิ่งของเป็นจำนวนมาก คุมอำนาจหัวเมืองตะวันออกของโจโล
กับอ้วนเสี้ยวจึงเปลี่ยนไปเมื่อโจโลได้เป็นฝ่ายกำชัยชนะ

ตอนที่ 28 เล่าปีขออ้ายเล่าเปียว

ฝ่ายอ้วนเสี้ยวเมื่อแตกไปกลับมารวบรวมทหารกลับไปเมืองกิจวิสตติพันธ์เพื่อนไป

พอดีอ้วนถัน อ้วนฮีผู้บุตร โกกันผู้หลานคุมทัพมาช่วย อ้วนเสี้ยวมีความยินดีนำทหารสิบหมื่นเศษ ออกรบโจโฉอีกไป ตั้งมั่น ณ ตำบลของเต้ โจโฉยกทัพตามออกไปพบทัพอ้วนเสี้ยวจึงรบกันเป็น สามารถ อ้วนเสี้ยวสู้มิได้หลบหนีกลับเข้าเมืองอีก แลตัวนั้นป่วยมืออกว่าราชการให้อ้วนซงผู้บุตร ออกว่าราชการแทน

ฝ่ายเล่าปี่นำทหารห้าหมื่นยกทัพมาจะตลบตีสุโตะ โจโฉจึงออกรบพุ่งด้วยเล่าปี่แล ตั้งค่ายมั่นไว้หลอกเล่าปี่ แล้วแบ่งกำลังไปตีเสบียงเล่าปี่ แลตีเมืองยี่หล่า เล่าปี่รู้ดังนั้นก็ตกใจให้ เตียวหุยไปช่วยแก่เสบียง กวนอูไปช่วยครอบครัว ณ เมืองยี่หล่า แล้วเตรียมถอยค่ายเสีย ฝ่ายโจโฉ ให้คนมาดักรอ เล่าปี่กับจูล่งจึงช่วยกันรบเป็นสามารบ เล่าปี่เห็นจวนตัวจึงหนีออกมาตัวคนเดียวพบ เตียวคับมาสกัดอยู่ เล่าปี่คิดท้อใจฆ่าตัวตาย พอจูล่งนำทหารเข้ามาช่วยแก่ไปได้ กวนอูก็พาเตียวหุยกลับมาหาเล่าปี่แล้วหนีมา คิดไปเข้าอาศัยด้วยเล่าเปียว เจ้าเมืองเกงจิ๋ว ฝ่ายเล่าเปียวมีใจยินดีรับไว้ ฝ่ายโจโฉก็ยกทัพกลับไปเมือง

ตอนที่ 29 อ้วนเสี้ยวตาย

ขณะนั้นพระเจ้าเหี้ยนเต้เสด็จมาอยู่ ณ สุโตะได้แปดปี อ้วนเสี้ยวตั้งมั่นอยู่ที่เมืองกิ๋ว โจโฉจึงนำกำลัง ออกตีอ้วนเสี้ยวอีกครั้ง อ้วนซงผู้บุตรอาสาออกตีโจโฉแต่กลับพ่ายแพ้กลับมา อ้วนเสี้ยวรู้ดังนั้นเป็นกังวล โรคป่วยเก่าจึงกำเริบขึ้นมาเจรจาไม่ออก ว่าจะให้อ้วนซงปกครองเมืองต่อ แลพลมปะทะเข้ามาก็ขาดใจตาย

ต่อมาอ้วนซงผู้น้องอ้วนถำจึงขึ้นครองเมืองกิ๋วแทนบิดา ฝ่ายอ้วนถำผู้ที่คิดน้อยใจ ด้วยเป็นบุตรคนโต จึงคิดแย่งชิงอำนาจจากอ้วนซง พอดีโจโฉยกทัพเข้ามาอ้วนถำจึงเข้ารบด้วย อ้วนซง อ้วนฮี โกกัน จึงเข้าช่วยรบโจโฉ โจโฉแบ่งกองกำลังตีพร้อมกันทั้งสี่ค่าย ฝ่ายอ้วนถำ อ้วนซง อ้วนฮี โกกันสู้มิได้จึงถอยร่นมา โจโฉคิดตีตาม กุยกะที่ปรึกษาจึงว่าหากตีตามบุตรอ้วนเสี้ยวทั้ง สามจะสมัครสามัคคีกัน ควรที่จะกลับเมือง รอคูให้บุตรทั้งสามแก่งแย่งชิงเมืองกันเอาเองจึงจะรบ ได้โดยง่าย โจโฉเห็นชอบด้วย

ตอนที่ 30 โจโลปราบปรามหัวเมืองฝ่ายตะวันออก

ต่อมาอ้วนถำ อ้วนซงจึงรบแก่งแย่งชิงดีกันเป็นสามารบ อ้วนถำสู้มิได้ขอเข้าอยู่

ด้วยโจโล โจโลเห็นได้ที จึงยกทัพขึ้นเหนือมาลอบตีค่ายอ้วนซงแตก ตีได้เมืองก็จับ อ้วนถ่ากลับเข้า
รบด้วยโจโลกลับถูกโจหลงแทงตม้ตาย โจโลจึงยกไปตีโกกั๋งต่อ อ้องคำทหารโกกั๋งลอบฆ่า
โกกั๋งเสียตัดศีรษะไปให้โจโล โจโลมีความยินดีจึงล่องไปตีอ้วนซง อ้วนฮีแลถูกแก่นั้นป่วยหนัก
นอนมาบนเกวียน โจโลจึงล่องไปตีหัวเมืองฝ่ายตะวันตกก่อน ครั้นพอกลับมารู้ว่าถูกตายแล้ว
ก็ร้องไห้รักเป็นมากกว่าถูกแกอายุน้อยกว่าอีกหน่อยจะฝากฝังบ้านเมืองให้ดูแลแลมาตายนี้สมควรเลย
อุปมาเหมือนเทพดามาทำลายชีวิตเราเสียแล้วจุดเทียนเช่นศพถูกแสร้งไห้รัก

แลก่อนตายนั้นถูกแกแต่งหนังสือเสนอมิให้ตามอ้วนซง อ้วนฮีที่ไปอาศัยอยู่กับ
กองซุนของ กองซุนของคอยทำโจโลเกรงว่าจะรบมาตีจึงเลี้ยงดูอ้วนซง อ้วนฮีไว้เป็นทหาร พอเห็น
ว่าโจโลมิได้ตามตีจึงฆ่าอ้วนซง อ้วนฮีตัดศีรษะไปให้โจโลเอาความชอบ โจโลจึงปราบปรามหัว
เมืองฝ่ายตะวันออกปราบคาบแต่่นั้นมาแล้วยกทัพกลับสู่โต

ต่อมาโจโลพบนกยูงทองแดงเปล่งประกายอยู่ โจโลจึงเกณฑ์ชาวเมืองก่อสร้าง
ปราสาทสูงใหญ่ริมแม่น้ำเจียงโห เอานกยูงไว้บนปราสาท หนึ่งปีจึงเสร็จสิ้น ให้ชื่อว่าปราสาทนกยูง
สัมฤทธิ์ กะเกณฑ์ได้ทหารอ้วนเสี้ยว มาห้าสิบหมื่นแลทหารเอกเป็นจำนวนมากบำรุงแกล้วทหารอยู่

ตอนที่ 31 สมภพเอาเต้า

ฝ่ายเล่าปี่ครั้งมาอยู่กับเล่าเปียวเวลาล่วงมานาน นางกำสรวินภรรยาเล่าปี่ได้ให้
กำเนิดบุตรชาย ให้ชื่อว่าเอาเต้าแลเล่าเปียวให้เล่าปี่ไปอยู่ ณ เมืองซินเอี้ย แต่ตัวเล่าเปียวยังเรียกเล่าปี่
มาปรึกษาราชการอยู่เนืองๆ อยู่มาเล่าเปียวเชิญเล่าปี่มาปรึกษาเรื่องการยกตำแหน่งเจ้าเมืองเกงจิวให้
บุตรทั้งสอง เล่าปี่เสนอให้ยกให้เล่ากั้วด้วยว่าเป็นบุตรคนโต ชั่วสรวินกับซัวมอผู้ซึ่งคิดให้เล่าจ้งขึ้น
ครองอำนาจคิดเค้นเล่าปี่เป็นอันมาก จึงคิดแผนเชิญเล่าปี่เป็นเจ้าภาพแทนเล่าเปียวรับค่านับหัวเมือง
ในวันปีใหม่พยายามลอบฆ่าแต่มีสำเร็จ เล่าปี่หนีออกทางประตูเมืองทางด้านตะวันตกแลพลัดหลง
มิรู้ไปทางใดหนีมาถึงแดนเมืองลำเจียง

ตอนที่ 32 เล่าปี่ได้ชีชีเป็นที่ปรึกษา

เล่าปี่หนีมาพอเวลาเพลพบเด็กเลี้ยงควายทักว่าเล่าปี่ เล่าปี่นึกสงสัยว่ารู้จักได้
อย่างไร เด็กเลี้ยงควายจึงพาไปพบอาจารย์สุมาเต็กโซ ครั้นสนทนากัน สุมาเต็กโซว่าผู้มีสติปัญญา

ตอนที่ 34 ชุนกวนคิดตีเล่าเปียว

อยู่มาฝ่ายชุนกวนเกลี้ยกล่อมผู้มีสติปัญญาเป็นอันมาก ชุนเซียงผู้น้องกับงอสูหยิน ผู้เป็นมารดาถึงแก่ความตาย ชุนกวนจึงให้แต่งการศพไว้ แลได้ข่าวว่ากำหลงหนีออกจากเล่าเปียว กับหองจ้อเข้ามาอยู่ด้วย ชุนกวนจึงรับไว้ กำหลงเสนอให้ชุนกวนออกตีหองจ้อเจ้าเมืองกังแฮ กำหลงอาสาออกตีด้วย เอาเกาทัณฑ์ยิงไปถูกหองจ้อตกม้าตาย แลชุนกวนจึงเอาศิระหองจ้อมาเช่น ไหว้บิดา ด้วยแต่ก่อนหองจ้อเป็นคนฆ่าชุนเทียนผู้บิดา ตอนรวมหัวเมืองเข้าสู่ตั้ง โต๊ะแล้วชุนกวน ก็เลิกทัพกลับเข้าเมืองกังตั้งด้วยเกรงเล่าเปียวจะวางกำลังไว้แน่นหนา

ตอนที่ 35 เผาทุ่งพกบ้อง

ฝ่ายเล่าเปียวคิดใช้ให้เล่าปี่ไปตีเมืองกังตั้งหวังแก้แค้น ขงเบ้งคิดอ่านให้บ้ายเบียง ก่อน แลเล่าเปียวจะยกเมืองให้เล่าปี่ เล่าปี่ก็มีอาจรับ อยู่มาเล่าปี่ผู้บุตรเล่าเปียวเข้าขอคำปรึกษาขงเบ้ง เรื่องกลัวอันตรายจากซัวฮุยกับซัวมอ ขงเบ้งจึงแนะนำให้เล่าปี่ไปอยู่ ณ เมืองกังแฮ

ฝ่ายโจโฉได้สุมาอี้เป็นที่ปรึกษาคิดกำเริบหวังตีหัวเมืองชายทะเลสิ้น ส่งแฮหัวตุ้น กับทหารสิบหมื่นออกตีเล่าปี่ ณ เมืองซินเอี้ย เล่าปี่กองกำลังน้อยกว่าขงเบ้งจึงให้ตั้งค่ายซุ่ม ณ ทุ่งพกบ้องแลแฮหัวตุ้นประมาทมิฟังคำทัดทานของลิเตียน จึงถูกลอบวางเพลิงเสีย ทหารแฮหัวตุ้น หนึ่งหมื่นแตกตื่นเหยียบตายกันเป็นอลหม่านบ้างหนีไม่ทันตายในเพลิงเป็นอันมาก ด้วยสองข้างทาง เต็มไปด้วยป่าแฉมไฟจึงลามไปทั่วกองทัพ ศพคายนั่งนอนไม้ โลหิตแดงไปทั้งป่า ทหารสิบหมื่น ตายสิ้น แฮหัวตุ้นเสียที่ดั่งนั้นจึงทิ้งทหารหนีกลับเมืองสุโต่ แลฝีมือของขงเบ้งแสดงให้เห็นเป็นที่ ประจักษ์แต่นั้นมา เตียวหุย กวนอูกับนายทหารอื่นจึงเลื่อมใสขงเบ้งยิ่งนัก

ตอนที่ 36 โจโฉยาตราทัพลงใต้

ฝ่ายเล่าเปียวป่วยหนักใกล้ตายเรียกเล่าปี่เข้าพบแต่ถูกซัวมอห้ามไว้เล่าปี่มิรู้ทำ อย่างไร จึงจำใจกลับไปเมืองกังแฮ อยู่มาเล่าเปียวโรคป่วยกำเริบจึงถึงแก่ความตาย จึงให้แต่งการศพ ตามประเพณี แล้วซัวมอก็ตั้งให้เล่าจ้องเป็นเจ้าเมืองแทนบิดาต่อไป

อยู่มาโจโฉกะเกณฑ์ทหารเข้าถึงห้าสิบล้านคนได้หวังตีแผ่นดินให้ราบคาบ เล่า
จ้องรู้ดังนั้นจึงตกใจ คิดอ่านยกเมืองเงงจิ๋วให้โจโฉ โจโฉแข็งดังนั้นก็มีความยินดี

ฝ่ายเล่าปี่รู้ว่าเล่าเปียวตายแล้วจึงร้องไห้จนสลบ แล้วขงเบ้งคิดอ่านให้เล่าปี่ย้ายจาก
เมืองซินเอี๋ย ไปเมืองอ้วนเซีย เพื่อคิดอ่านป้องกันโจโฉแลเล่าปี่จึงชักชวนราษฎรประชาราษฎร์ให้
ติดตามไปด้วย ฝ่ายโจหยิน เคาทูกทัพเป็นกองหน้าเข้าเห็นเมืองซินเอี๋ยว่างอยู่จึงเข้าไปพัก คุกกล
ขงเบ้งให้จูล่งเข้าเผาเมือง ทหารโจหยินเหยียบหนีตายกันอลหม่านหนีมาถึงริมฝั่งแม่น้ำ ถูกกวนอุซุ่ม
ให้ทหารพังทลายน้ำไหลบ่าลงมา ทหารโจหยินจมน้ำตายเป็นอันมาก เตียวหุยเข้าสกัดไว้อีกทัพ
โจหยินแตกหนีมีใจจะรบจึงหนีมาเข้าร่วมกับโจโฉ

โจโฉรู้ดังนั้นก็โกรธให้ชีชีไปเกลี้ยกล่อมเล่าปี่ ณ เมืองอ้วนเซีย เล่าปี่มีขอมโจโฉ
จึงยาราทัพ ไปเมืองอ้วนเซียหวังล้างเล่าปี่ให้สิ้น แลขงเบ้งเห็นว่าถ้าตั้งอยู่ที่เมืองอ้วนเสียนั้นมิได้จึง
โยกย้ายไปเมืองชงหยง ราษฎรแลอาณาประชาราษฎร์ขอติดตามเล่าปี่ไปด้วย ชาวเมืองทั้งปวงก็ทิ้ง
บ้านเมืองเสียอพยพร้องให้ตามเล่าปี่ เสียงนั้นอื้ออึงไป แลเล่าปี่ไปถึงเมืองชงหยงนั้นเข้าไม่ได้จึงไป
ยังเมืองกังเหลง

ฝ่ายโจโฉติดตามมาถึงเมืองอ้วนเซียใกล้จะทันอยู่แล้ว ขงเบ้งจึงให้กวนอุไปขอ
ทหารจากเล่าปี่ ณ เมืองกังแฮ ให้จูล่งคุมครอบครัว ตัวเล่าปี่ เตียวหุยคุมทหารไปป้องกันอยู่หลังทัพ
แลเดินทางได้แต่วันละร้อยเส้น

ตอนที่ 37 จูล่งฝ่าทัพรับเอาเต๋า

ครั้งโจโฉยกทัพมาถึงเมืองชงหยง เล่าจ้องจึงออกมาค้ำหน้า โจโฉจึงให้เล่าจ้องไป
อยู่เมืองเงงจิ๋ว ให้ซัวมอ เตียวอุ้นเป็นนายกองทัพเรือฝึกทหารทั้งปวง แลโจโฉจึงส่งอ๊กิมไปฆ่าเล่า
จ้องกับซัวฮูหยินเสียระหว่างทาง ครั้นบารุงไพร่พลทหารเสร็จแล้วจึงยกกองทัพหลวงต่อไปยัง
ณ เมืองกังเหลง ฝ่ายเล่าปี่เร่งเดินทางอยู่ ขงเบ้งจึงออกไปตามกวนอุ ณ เมืองกังแฮอีกคน

ครั้งประมาณสามยามเล่าปี่ได้ยินเสียงโห่ร้องอื้ออึงมา เล่าปี่ก็ตกใจยกทหารสอง
พันเข้ารบด้วยโจโฉเป็นสามารบ เตียวหุยเห็นดังนั้นก็เข้าช่วยหักไปช่วยเล่าปี่ ทหารโจโฉจึงรุกไล่ฆ่า
พันอาณาประชาราษฎร์หลบหนีวุ่นวาย การโกลาหลยี่นักรบครอบครัวเล่าปี่ถูกทหารไล่มาก็พลัด
พรากระเจาไปกับชาวบ้าน เล่าปี่กับเตียวหุยก็ช่วยต้านทานเป็นสามารบ แต่มีอาจู้ได้เหลือทหาร

แต่รื้อยหนึ่ง แลครอบครัววราชูรบาคเจ็บล้มตายยิ่งนัก

เล่าปีกับเตียวหุยหลบหนีผ่านสะพานเตียงปิ่นเกี่ยวไป ตัวเตียวหุยก็วกกลับเข้ามา ยืนจิม้าถือทวนสกัด แต่เพียงผู้เดียว ทหารโจโฉสำคัญเป็นเตียวหุยก็เกิดกลัวไม่กล้าเข้าใกล้ ฝ่ายจูล่ง ซึ่งเล่าปีให้คุมครอบครัวตัวอยู่นั้น ตะลุมบอนอยู่ในทัพโจโฉ ตีตลบกลับแล้วตีหักไปอีก ตามหาตัว อาเต๋าบุตรเล่าปีแลกำสุหยิน บิสูหยินภรรยาเล่าปีก็มีพบ จนรุ่งสว่างจึงหักเข้าไปหาอีก พบชาวบ้านต้องอาวุธบาดเจ็บเป็นอันมาก แลเสียงร้องไห้ก็อ้ออิงคะนึงไป พบนางกำสุหยิน จึงพาออกมาถึงต้นสะพานแล้ววกกลับเข้าไปหาอีกเป็นหลายตลบ พบบิสูหยินบาดเจ็บอุ้มอาเต๋าอยู่ จูล่งรีบเข้าไปแล้วชวนให้รีบหนี ฝ่ายนางบิสูหยินรู้ว่าตัวบาดเจ็บจะเป็นตัวถ่วงจึงรีบมิไป ผากอาเต๋าให้จูล่ง แล้วตัวก็รีบกระโจนลงในบ่อที่อยู่ข้างๆตกลงไปตาย จูล่งเห็นดังนั้นจึงร้องไห้แลกลบปากบ่อเสียหวังมิให้ทหารโจโฉพบ แล้วถอดเกราะเอาอาเต๋าไว้ข้างใน รบฝ่าหนีทหารโจโฉออกมาแต่เพียงผู้เดียว ฝ่ายทหารโจโฉเข้าล้อมสกัดเป็นอันมาก จูล่งก็รีบฝ่าออกมารบพุ่งกันอลหม่านฆ่าทหารเอกแลทหารเลวโจโฉมากมาย โลหิตนั้นติดกายแลเกราะเป็นอันมาก จูล่งก็ขับม้ารีบหนีไปถึงสะพานเตียงปิ่นเกี่ยว ตัวจูล่งแลม้าที่ขี่ก็อ่อนแรงลง เตียวหุยจึงว่าเจ้ารีบขับม้าพาบุตรไปให้เล่าปีเกิด จูล่งก็ขับฝ่าไป เตียวหุยเข้าสกัดแลเห็นสัพันกัณมาข้างหลังก็รู้ว่าโจโฉทัพหลวงมาถึงเอง จึงร้องตวาดด้วยเสียงอันดัง ทหารโจโฉก็กลัวมีกล้าเข้าใกล้ทั้งเกรงในกลขงเบ้ง แล้วเตียวหุยก็ให้ชักกระดานสะพานเสียพาทหารกลับมาหาเล่าปี แลโจโฉสำคัญในกลจึงให้ทำสะพานด้วยกทหารตามไป

ฝ่าเล่าปีเห็นผงคลีฟุ้งตลบอยู่ แลเสียงโห่ร้องอ้ออิงคะนึง ก็สำคัญว่าโจโฉยกทัพมาถึงตัวแล้ว แลมิรู้จะหนีไปทางใด พอดีกวนอู เล่าก็ยกทหารข้ามเรือมาช่วยพอดีเข้าช่วยสกัดรบพุ่งทหารโจโฉ เล่าปีเห็นดังนั้นก็มีความยินดียิ่งนัก ขงเบ้งจึงให้กวนอูไปอยู่เมืองแฮเค้า ตัวเล่าปี ขงเบ้งไปอยู่กับเล่าปี ณ เมืองกังแฮ ฝ่ายโจโฉนี้สำคัญว่ากลขงเบ้งจึงมีอาจไล่ติดตามด้วยเกรงอยู่ แล้วไปอยู่ ณ เมืองเกงจิ๋ว สะสมพลทหารถือว่าได้รื้อยหมื่น

ตอนที่ 38 ขงเบ้งเจรจาทัพที่ปรึกษาชุนกวน

ฝ่ายชุนกวนรู้ว่าโจโฉยกมาเป็นการเอิกเริกยิ่งนัก จึงให้โลซกไปสืบราชการ ณ เมืองเกงจิ๋ว ครั้นโลซกมาถึงก็เข้าเฝ้าเยี่ยมเล่าปี ขงเบ้ง จึงได้สนทนากัน ฝ่ายขงเบ้งคิดยุให้โจโฉกับชุนกวนผิดใจกัน จึงลาเล่าปีไปเข้าพบชุนกวน ณ เมืองกังตั้ง

ครั้นมาถึงเมืองกังต้ง โลกาก็จัดหาที่อยู่ให้ขงเบ้ง แล้วตัวโลกก็เข้าพบซุนกวน พบที่ปรึกษาแลนายทหารทั้งปวงก็ยกกันเป็นสามารได้ด้วยฝ่ายหนึ่งให้เข้าอ่อนน้อมด้วยโจโฉ อีกฝ่ายให้เข้าสู้รบเป็นสามาร ฝ่ายซุนกวนด้วยเป็นคนเรรวนมิรู้จะทำประการใดจึงนั่งอยู่ พอดีโลกกว่าขงเบ้งมา ณ เมืองกังต้ง ซุนกวนมีความยินดีจึงเชิญขงเบ้งเข้ามา

ครั้นขงเบ้งเข้ามาพบที่ปรึกษาซุนกวนหลายคน จึงเข้าสนทนารู้ฝ่ายเดียวเจียวฮิว โปเจา ซีหอง ลกเจ็ก เหยียมจัน เทียตค ผู้สนับสนุนให้ซุนกวนเข้าอ่อนน้อมด้วยโจโฉ ประทศการกับขงเบ้งเป็นอันมาก แลแต่ละคนมิสู้ปากขงเบ้งก็เลยนั่งอยู่ ครั้นอุบายพาขงเบ้งเข้าพบซุนกวน ขงเบ้งก็เข้าอุบายซุนกวนให้สู้ด้วยโจโฉ ซุนกวนก็ยังเรรวนอยู่มิรู้จะทำประการใด ด้วยฝ่ายซุนนางเข้าด้วยเดียวเจียวให้เข้าอ่อนน้อมแก่โจโฉ แลฝ่ายทหารเข้าด้วยโลกแลขงเบ้งให้รบด้วยโจโฉ จึงมิรู้จะทำประการใด

ตอนที่ 39 ซุนกวนตัดสินใจรบด้วยโจโฉ

ซุนกวนก็มีความวิตกนัก พอดีนางอ๊กไถ่ผู้เป็นแม่บ้านจึงว่า ตอนที่ผู้พี่เจ้าตายการข้างในให้ปรึกษาเดียวเจียว การข้างนอกให้ปรึกษาจิวยี้ ซุนกวนก็เพ่งรำลึกถึงจิวยี้ได้ก็มีความยินดีจึงเรียกจิวยี้เข้าไปพบเพื่อปรึกษา

ฝ่ายจิวยี้เข้าพบขงเบ้งแลโลก จิวยี้จึงว่าให้อ่อนน้อมด้วยโจโฉ ฝ่ายขงเบ้งจึงเข้าอุบายจิวยี้ให้สู้รบ โดยอ้างว่าโจโฉมาตั้งต้องการสองนางไปบารเธอ ชื่อว่า นางเสียวเกี้ยว กับนางไต้เกี้ยว จิวยี้ได้ฟังดังนั้นก็โกรธด้วยว่านางเสียวเกี้ยวเป็นภรรยาของตัวอยู่นั่นเอง แล้วเข้าพบซุนกวนเพื่อเสนอให้เข้าสู่โจโฉ ซุนกวนจึงตัดสินใจเด็ดขาดให้จิวยี้ถืออาญาสิทธิ์ทั้งปวงแล้วเข้ารบด้วยโจโฉ

ฝ่ายจิวยี้เห็นขงเบ้งหลักแหลมรู้น้ำใจคนจึงว่านานไปจะเป็นศัตรูต้องรีบกำจัดเสีย ครั้นอยู่มาเล่าปีรู้ว่าซุนกวนตัดสินใจดี โจโฉจึงจัดแจงพลทหารสิ้นไปตั้งอยู่ ณ เมืองแฮเค้า จิวยี้จึงสร้างทำอุบายเชิญเล่าปีมาปรึกษาราชการที่เมืองกังต้งหวังลอบฆ่าเสีย เล่าปีจึงพาคนอุมาด้วยทหารจิวยี้เห็นกวนอูจึงเกรงกลัวยิ่งนักมีอาจทำอันตรายเล่าปีได้ ฝ่ายขงเบ้งรู้ว่าเล่าปีมายังกังต้งจึงเข้าพบแล้วว่า เดือนอ้ายแรมห้าค่ำให้จูล่งมารับ ณ ริมฝั่งแม่น้ำ แล้วเล่าปีก็ลากลับไป ณ เมืองแฮเค้า

ตอนที่ 40 ขงเบ้งเยี่ยมเกาทัณฑ์

ฝ่ายข้ามอ เตียวอุ้นจัดแจงฝึกทัพเรือให้กล้าแข็ง ด้วยทหาร โจโฉเป็นชาวเหนือไม่ชำนาญทางเรือ จิวอี้รู้ดังนั้นก็คิดอุบายกำจัดข้ามอ เตียวอุ้นเสีย พอดีเจียวก้านข้ามมายัง ณ กังตั้งหวังเกลี้ยกล่อมจิวอี้เข้าด้วยโจโฉ จิวอี้เห็นได้ทีจึงทำทีเชิญเจียวก้านกินโต๊ะแล้วพลอหลับไป ฝ่ายเจียวก้านนอนไม่หลับลุกขึ้นมา พบจดหมายที่ข้ามอ เตียวอุ้นส่งมาให้จิวอี้ที่จิวอี้ปลอมไว้ สำคัญว่าจริงก็รีบแอบนำจดหมายกลับมาให้โจโฉ

ฝ่ายโจโฉครั้นได้เปิดอ่านแล้ว มีรู้เท่าทันกลจิวอี้ จึงเรียกให้ข้ามอ เตียวอุ้นไปประหารเสีย จิวอี้แจ้งดังนั้นในอุบายก็มีความยินดีสิ้นวิตก ฝ่ายขงเบ้งรู้เท่าทันกลจิวอี้ จิวอี้รู้ดังนั้นก็มีความริษยาขงเบ้งเป็นอันมาก คิดอุบายหาขงเบ้งเข้ามาแล้วทำให้ช่วยทำเกาทัณฑ์สิบหมื่นดอกในสิบวัน ขงเบ้งรู้ดังนั้นก็แจ้งว่า จิวอี้ปรารถนาจะหาความผิดใส่ตัวเสียจะได้ฆ่าเสีย จึงออกปากเพียงว่า จะได้ลูกเกาทัณฑ์ในสามวันเท่านั้น จิวอี้จึงนึกว่าขงเบ้งหลงในอุบายตัวเข้าแล้ว

ฝ่ายขงเบ้งนั่งเสียสองวันครั้นวันที่สามจึงชวน โลกษลงเรือ แล้วพาเรือเล็กยี่สิบลำไปยังทัพ โจโฉตอนดึก เรือแต่ละลำนั้นเต็มไปด้วยหุ่นฟางมัดสีด้าเป็นอันมาก ขณะนั้นหมอกลงจัด ฝ่ายโจโฉเห็นเรือแล่นเข้ามา ก็สำคัญว่าเป็นเรือเข้าศึกก็ระดมยิงเกาทัณฑ์เข้าไปเรือเป็นอันมาก มิเห็นว่าทหารมากแล่นน้อย ครั้นลูกเกาทัณฑ์เต็มฝั่งขงเบ้งก็ให้กลับแคะรับอีกฝั่งหนึ่ง จนเรือแต่ละลำเต็มไปด้วยเกาทัณฑ์จึงยกกลับ ได้เกาทัณฑ์ติดฟางมาเป็นอันมากนับได้เกินสิบหมื่น จิวอี้เห็นดังนั้นก็ทอดใจใหญ่แล้วว่า ขงเบ้งมีสติปัญญาลึกซึ้งยิ่งนัก

พอดีขงเบ้งเดินเข้ามา จิวอี้จึงว่าทัพ โจโฉยกทัพมาขนาดนี้เห็นจะหักโหมเข้าไปก็จะขัดสน จึงว่าเรามีกลอุบายอยู่อันหนึ่ง ขงเบ้งจึงว่าให้เขียนกลอุบายลงฝ่ามือ ออกมาดูพร้อมกัน จิวอี้เห็นชอบ ครั้นเขียนเสร็จก็แบมือออกมาพบคำว่าเพลิงต้องกัน แล้วแต่ละคนก็หัวเราะ จิวอี้จึงว่าอย่าให้การนี้แพร่พรายไป

ตอนที่ 41 ขงเบ้งเรียกกลมตะวันออก

ฝ่ายจิวอี้วิตกอยู่ด้วยหาคนไปสอดแนมฝ่ายโจโฉ อูยกายเห็นดังนั้นจึงอาสาทำทีเป็นเข้าด้วยโจโฉ จิวอี้มีความยินดีนัก รุ่งเช้าจึงสั่งให้โบยอูยกายเสียทำทีให้เจ็บแค้น แล้วส่งจำเต็กไปแต่งกลลวงโจโฉ โจโฉก็สำคัญเชื่อให้หาอูยกายเข้ามา ครั้นยังกลางแคลงใจอยู่ จึงหาผู้อาสาไปสอดแนมราชการที่เมืองกังตั้ง คว้าเป็นจริงแลร้ายประการใด ฝ่ายเจียวก้านเห็นดังนั้นจึงว่าตัวขออาสาไป

สอดคล้องกันอีกครั้ง ด้วยขอแก้ตัวซึ่งครั้งก่อนซึ่งทำการพลาดไป โจโลก็ยินยอมให้ไป

ครั้งนี้เจิวก้านมาถึงจิวอี้ก็ทำที่เป็นโกรธแล้วให้ไปคุมไว้ ณ วัดเชิงเขา ฝ่ายเจิวก้านมีความทุกข์ มิเป็นอันกินอันนอน พบบังทองเจิวก้านจึงเข้าไปคำนับแล้วว่าท่านนี้หรือคืออาจารย์ของชู มีความยินดีเป็นอันมากจึงเชิญไปพบโจโล ณ ค่าย โดยหาฐูไม่ว่าต้องกลอุบายจิวอี้เสียแล้ว

ครั้งนี้เจิวก้านพาบังทองมายังค่าย โจโลก็มีความยินดีนักแล้วพาบังทองไปชมทัพเรือ บังทองเห็นดังนั้นจึงแสร้งแนะนำให้ผู้เรือติดกันเข้าไว้ด้วยโซ่ตรวนเพื่อไม่ให้ทหารมาคลื่นระส่ำระสาย ด้วยเรือธรรมดาขึ้นโคลงเคลงทหาร โจโลไม่สันทัดจึงอาจมาได้ง่าย โจโลมิทันคิดก็มีความยินดีนัก แล้วให้เร่งทำการตามบังทองบอก แล้วบังทองก็ลวงโจโลว่าจะไปเกลี้ยกล่อมคน ณ เมืองกังตั้งให้เข้าด้วยโจโล โจโลมีความยินดีนักจึงให้ไป ฝ่ายเทียหยกจึงเข้าว่าให้เรือผูกติดกัน ฉะนั้นหากข้าศึกใช้เพลิงเผาเสียก็จะมอันตรายเป็นมั่นคง โจโลได้ฟังดังนั้นก็หัวเราะแล้วว่าฤดูนี้เป็นเทศกาลแข่งเห็นแต่จะมีลมว่าวแต่ลมตะวันตกหากจิวอี้ใช้เพลิงก็จะกลับเข้าไปเผาตัวเองเป็นมั่นคง

ฝ่ายจิวอี้แลเห็นปลายธงพัดมาจากคันทม ณ ค่าย โจโลก็สะดุ้งใจ จึงคิดว่าการที่คิดไว้เห็นจะไม่เป็นผล ด้วยลิมลุกคิดถึงเรื่องลมเสีย ว่าแล้วก็อาเจียนโลหิตสลบลงกับที่แล้วก็ป่วยอยู่ ฝ่ายขงเบ้งรู้ดังนั้นก็เข้าพบจิวอี้รู้ว่า ณ เดือนอ้ายแรมห้าค่ำจะเกิดลมสลาตัน จึงแสร้งว่าสามารถทำพิธีเรียกลมสลาตันได้ จิวอี้รู้ดังนั้นมีความยินดีที่ป่วยอยู่ก็คลายลง

ครั้งนี้ ณ เดือนอ้ายแรมสามค่ำขงเบ้งก็ทำพิธี จิวอี้จึงให้อุยกายจัดแจงกองทัพไว้ให้พร้อม รอลมมาจะยกทำการตีโจโลทันที ถึงเวลาสองยามเศษ ได้ยินเสียงลมจากทิศอากาศเนย์อ้ออิงมา จิวอี้จึงมีความยินดีเห็นขงเบ้งมีสติปัญญาเป็นอันมากจึงส่ง ซีเซ่ง เตงฮอง ไปมาเสีย ฝ่ายขงเบ้งพอเรียกลมเสร็จแล้วก็หลบหนี ไปพบจูล่ง ณ ริมฝั่ง ฝ่ายซีเซ่ง เตงฮองตามไปก็อาจสู้จูล่งได้ ครั้นขงเบ้งมาถึงก็ให้เล่าไปโปรดักซุ่มตีทางหนีโจโล

ตอนที่ 42 โจโลแตกทัพเรือ

ฝ่ายโจโลนั้นตั้งใจคอยฝั่งอุยกายอยู่ตลอดเวลา ครั้นถึงเวลาเห็นอุยกายนำเรือเข้ามาใกล้ เทียหยกเห็นผิดสังเกตจึงว่าแก่โจโล โจโลเห็นชอบด้วยจึงให้ขุนฟ่งไปห้ามเรือเสียก่อน อุยกายเห็นได้ที่ดังนั้นก็สั่งเรือเร่งเข้าไปจุดไฟขึ้น ครั้นลมสลาตันพัดหนักกล้า ทหารโจโลก็เข้าดับเพลิงมิทัน เรือที่ผูกติดกันแก้ไขไม่ได้ก็ถูกเพลิงวอดสิ้นเพลิงลามติดเป็นหลายตำบล ทหารโจโลก็วิ่งวุ่นวายไปการนั้นโกลาหลนัก ขณะนั้นทัพจิวอี้ จิวท่าย ซีเซ่ง เตงฮองมาถึงก็ตีหักเข้าไป ทหารจิวอี้เข้า

ไปถึงไหน เพลิงก็ลุกติดขึ้น แลทหารโจโจหนีมีทันต้องอาวุธเจ็บปวดล้มตายเป็นอันมาก ที่หนีมีทันก็ตายในกองเพลิงบ้าง ตกน้ำตายบ้าง

ฝ่ายโจโจเห็นดังนั้นก็ตกใจจึงมีม้าหลบหนีไปทางตำบลฮัวหลิมพบลิบอง เล่งทองเข้าไล่ติดตามมา เดียวเดียวกับซิวหลงก็เข้าสู่เป็นสามารภมิได้แพ้ชนะกัน ซิวหลงก็พาโจโจหนีต่อพบกำแหงดักทางอยู่จึงหนีไปทางหับป่า

ครั้นหนีมาได้ตำบลฮัวหลิมพบจูล่งเข้าสกัดทางอยู่ เดียวกับ เดียวเลี้ยวก็เข้าช่วยป้องกันทางด้านหลัง แลทหารโจโจทิ้งม้าแลศัสตราวุธเป็นอันมากแล้วโจโจก็สั่งให้รีบหนีไป ครั้นมาถึงตำบลโฮเลาก็ก ก็ให้หยุดหุงอาหารอยู่ยังมิทันสุกได้กิน เดียวหุยกก็เข้าล้อมไว้ เคาฑู เดียวเลี้ยว ซิวหลง ก็เข้าป้องกันเป็นสามารภแล้วรีบหนีไป ทหารที่หนีมานั้นก็อดโรยทิ้งต้องอาวุธบาดเจ็บเป็นมากแลเห็นทางเข้าลำกุน ก็หลงในกลขงเบ้ง เข้าไปทางน้อยแลทางนั้นแคบเดินลำบากนักโจโจก็ให้เร่งให้เดินไป ครั้นพ้นซอกเขาโจโจก็หัวเราะขึ้นแล้วว่า หากขงเบ้งให้คนมาล้อมอยู่ตรงนี้เห็นตัวจะมีรอดแน่ครั้นขาดคำได้ยินเสียงประทัด กวนอูถือง้าวคุมสกัดทางไว้ โจโจเห็นจวนตัวจะมีรอดทหารที่มาก็เหลือเพียงร้อยเศษ จึงวอนกวนอูให้ปล่อยตัวให้พ้นภัย กวนอูนึกถึงครั้งสมัยที่โจโจเลี้ยงคุณนิกสงสารจึงหลีกทางให้โจโจไป

ฝ่ายโจโจหนีมาพบโจหยิน กิดยกกลับสูโต ให้โจหยินอยู่รักษาเมืองลำกุน แสหัวตุนรักษาเมืองซงหยง เดียวเลี้ยวรักษาเมืองหับป่า แล้วโจโจก็จัดแจงทหารยกกลับไปสูโต ฝ่ายจิวยี่ครั้นรบมิชัยจึงยกกองทัพไปตั้งอยู่ที่ตำบลลิมกั้ง หวังจะคิดอ่านไปตีเมืองลำกุน

ตอนที่ 43 จิวยี่ไปเอาเมืองซงหยง

ฝ่ายจิวยี่รู้ว่าเล่าปี่ไปตั้งอยู่ ณ ปากน้ำเมืองอิวกั้ง แล้วก็สะดุ้งตกใจ รู้ว่าขงเบ้งเห็นทีจะตัดหน้า จึงเอาเมืองลำกุนเสียเป็นมั่นคง จึงเชิญเล่าปี่มากิน โต๊ะแล้วว่าหากเราตีเมืองลำกุนก็ให้ท่านยกตีเสียเถิด เล่าปี่จึงตกปากรับคำ จิวยี่จึงยกไปตีได้ด่านอิเหลงแลยกมาถึงเมืองลำกุน ถูกกลโจหยินตีพ่าย แลตัวจิวยี่ถูกลูกเกาทัณฑ์อาบพิษที่ขาซ้าย ทหารเข้าช่วยแก้ หมอจึงว่าให้ระงับความโกรธเสีย หากเมื่อใดมีความโกรธพิษเกาทัณฑ์จะกำเริบขึ้น

ฝ่ายจิวยี่ทำอุบายว่าถูกพิษเกาทัณฑ์กลุ่มขึ้นถึงแก่ความตาย ฝ่ายโจหยินสำคัญว่าตายจริงก็เชื่อเข้าไปปล้นค่ายจิวยี่ ถูกจิวยี่ซ่อนกลให้ล้อมสี่ด้านกระหนาบเข้ามา ตัวโจหยินสู้มิได้จึงถอย

เสีย ครั้นจะกลับเมืองก็มีได้ด้วยกำหลง เล่งทองสกัดทางไว้ จึงหลบหนีไปยังเมืองชงหยง ฝ่ายจิวอี้ จึงพาทหารจะเข้าไปเมืองลำกุน

ตอนที่ 44 เล่าปีชิงเอาเมืองตัดหน้า

ครั้นถึงเมืองลำกุนขงเบ้งก็ให้จูล่งมาชิงเมืองตัดหน้าเสีย จิวอี้มีความคับแค้นใจเป็นอันมาก ด้วยว่าทำสงครามเสียลิ้พลแลเสียบยง สิ่งของเงินทองเป็นอันมาก อันตัวเล่าปีนั้นมิได้เสียเงินทองแลทหารเลย มาซุบมือเปิบเอาเมืองเห็นมิชอบ แล้วลুকคิดว่าเมืองเกงจิ๋ว ชงหยงเกลือกขงเบ้งจะแย่งชิงตัดหน้าเสียอีกจึงรีบยกทัพไป

ครั้นมาถึงรู้ว่าขงเบ้งแต่งอุบายให้กวนอู เตียวหุย ชิงสองเมืองนี้แล้ว คับแค้นใจเป็นมาก ปราณมาขงเบ้งเสีย พิชเกาทัณฑ์กลุ่มขึ้นมาจนจิวอี้สลบลง คนทั้งปวงช่วยกันแก้ไข แล้วจิวอี้จึงเลิกทัพกลับไปเมืองจสองกุน

ฝ่ายโลซกเข้าเจรจาด้วยเล่าปี ขงเบ้ง ขงเบ้งจึงอ้างว่าอันสามเมืองนี้เดิมขึ้นแก่เล่าเปียว ครั้นเราตีสามเมืองนี้ยกให้แก่เล่าปีนั้นตัวผิดด้วยหรือ โลซกจึงว่าหากเล่าปีถึงแก่ความตายก็ให้ยกสามเมืองนี้คืนแก่กั๋งตั้ง ขงเบ้งก็รับคำ

ฝ่ายเล่าปีใคร่ปราณาที่จะครอบครองเมืองนี้ไว้เองจึงออกตีบุหลง เมืองเตียงสา เมืองสุขเอียง เมืองเลงหลงอันเป็นหัวเมืองฝ่ายใต้เพื่อสะสมไพร่พลแลเสียบยงเป็นกำลังต่อไป ได้สองตงแลอุยเอียนเป็นทหารเอก

ตอนที่ 45 เล่าปีแต่งขุนฮูหยิน

ฝ่ายขุนกวนได้รับกับเตียวเลี้ยว ณ เมืองหับป้ามาช้านานกว่าสิบครั้งก็ยังไม่แพ้ชนะกัน ไทสูจูเสนาอุบายตีค่ายเตียวเลี้ยว เตียวเลี้ยวรู้ทันซ่อนกลไทสูจูได้ ตัวไทสูจูถูกเกาทัณฑ์เจ็บปวดเป็นหลายแห่งเห็นจะมีรอด ขุนกวนจึงคิดวิตกนักยกทัพกลับมาเมืองลำชี ครั้นยกกลับมาไทสูจูก็ถึงแก่ความตาย ขุนกวนก็สงสารอยู่มิได้ขาด

อยู่มาเล่าปีป่วยตายโลซกจึงเดินทางมาหาเล่าปีทวงเมืองเกงจิ๋วคืน ขงเบ้งจึงทำไกรธว่า หากการรบครั้งนี้ไม่มีเล่าปีแลเราการก็คงมีสำเร็จ โลซกได้ฟังดังนั้นก็นิ่งอยู่ แล้วขงเบ้งจึงว่า หากเราไปรบตีเมืองเสฉวน ซึ่งขึ้นแก่เล่าเจียงได้ก่อนจึงคืนเมืองให้ โลซกได้ยินดังนั้นก็นำนับ

ออกมา

ฝ่ายโลซกกลับมาบอกจิวอี้ จิวอี้จึง โกรธแล้วว่าตัวนั้นนี่ชื่อนักที่ไหนจะได้เมืองกลับมา อยู่มาจิวอี้รู้ว่าคำสุหรินภรรยาเล่าปีอีกคนตายเสียแล้ว จึงคิดอ่านทำอุบายเข้าว่าแก่ชุนกวนให้ยกน้องสาวแก่เล่าปี ล่อลวงเล่าปีมาจับไว้ ชุนกวนเห็นชอบด้วย การนั้นเป็นความลับอยู่ ฝ่ายขงเบ้งรู้ทันในอุบายจึงซ่อนกลให้เล่าปีไปด้วยจูล่ง ครั้นพอถึง จูล่งก็ให้ปล่อยข่าวไปทั่วเมือง การรู้ข่าวถึงนางงอก๊กได้ผู้เป็นแม่น้ำชุนกวน นางงอก๊กได้จึงเข้าไปต่อว่าชุนกวน ว่าทำการอภัยศนักรเห็นที่ต้องจับแต่งงานเสียจริงๆ แล้วก็ให้จัดแจงให้เล่าปีกับชุนสุหรินตามประเพณี

ฝ่ายเล่าปีก็หลงไหลในภรรยาแลสมบัติพิศฐานที่ชุนกวนนำมาให้ก็หลงละเลิงไป มีใจคิดที่จะกลับเมืองเกงจิ๋ว จูล่งจึงใช้อุบายที่ขงเบ้งฝากมาให้ จึงลวงแก่เล่าปีว่า โจ โจรจะยกมาตีเกงจิ๋ว เล่าปีมีความอาลัยยิ่งนัก ชุนสุหรินจึงหนีตามเล่าปีมา ณ เมืองเกงจิ๋ว ทหารจิวอี้ก็ตามมามีทันแลตัวชุนกวนนั้นอภัยศนักร ทั้งเสียน้องสาวไปให้แก่เล่าปี

ตอนที่ 46 จิวอี้ตาย

ฝ่ายโจโจตั้งแต่แตกทัพเรือครั้งนั้นก็มีความอภัยศนักร ครั้นได้ข่าวว่าเล่าปีชิงเอาเกงจิ๋วได้แล้ว ก็ว่าเล่าปีเหมือนมังกรได้ออกทะเลใหญ่เห็นที่จะกำจัดซัดสนันนัก แล้วคิดแต่งตั้งให้จิวอี้เป็นเจ้าเมืองลำกุน หวังให้มีมานะไปตีแก้แค้นเล่าปี

ฝ่ายชุนกวนให้โลซกไปเจรจาทวงเมืองกับเล่าปีอีกครั้ง เล่าปีก็ทำเป็นร้องไห้ให้หน้าว่าไม่มีที่อาศัย โลซกคิดสงสารจึงลากลับไปหาจิวอี้อีกครั้ง จิวอี้จึงว่าท่านแพ้ความคิดเล่าปี ขงเบ้งเสียแล้ว เล่าปีนั้นหาเจรจาเหมือนปากไม้ แล้วก็คิดอุบายได้ข้อหนึ่งให้ทำทีว่าจะตีเมืองเสฉวนให้เล่าปี พอผ่านเมืองเกงจิ๋วให้ไปเยี่ยมเสเปียงเล่าปี ครั้นเล่าปีออกมาจะจับฆ่าเสีย ขงเบ้งรู้ในกลจึงซ่อนกลจิวอี้ ถึงเวลาจิวอี้ยกทัพมาถึงให้ไปขอเสเปียง ก็มีเห็นเล่าปีแลทหารผู้ใดออกมาจับ พบแต่จูล่งสั่งปิดเมืองแล้วตะโกนว่ากลอุบายท่าน ขงเบ้งนั้นแจ่มอยู่แล้ว จิวอี้ก็นึกเสียใจนักด้วยเสียรู้ขงเบ้ง พิชเกาทัณฑ์ก็กำเรียบออกมาสิ้นสติ ทหารก็เข้ามาช่วยกันแก้จนฟื้น เห็นว่าตัวจะมีรอดก็สั่งเสียแก่ทหารทั้งปวง ให้ช่วยทำนุบำรุงชุนกวนครั้งนี้สำเร็จ พิชเกาทัณฑ์ก็กลุ่มขึ้นมา จิวอี้คิดแก่นักจึงแหงนหน้าขึ้นดูฟ้าแล้วร้องว่า ฟ้าให้ขี้มาเกิดแล้ว โฉนจึงให้เหลียงมาเกิดด้วย ว่าแล้วก็ขาดใจตาย เมื่อจิวอี้ตายนั้นอายุได้สามสิบหกปี

ฝ่ายขุนกวนกรั้นแจ้งว่าจิวอี้ตายแล้วก็ร้องไห้รักจิวอี้เป็นอันมากแล้วให้แต่งศพตามบรรดาศักดิ์ แล้วตั้งให้โลซกเป็นขุนนางผู้ใหญ่แทนจิวอี้

ตอนที่ 47 เล่าปี๋ได้บังทอง

ฝ่ายขงเบ้งรู้ว่าจิวอี้ตายแล้ว ก็คิดไปสืบหาผู้มีสติปัญญาที่เมืองกังตั๋ง แล้วพาจูล่งไปด้วย ครั้นไปถึงขงเบ้งก็รีบเข้าไปคำนับศพจิวอี้ ทหารจิวอี้เห็นขงเบ้งก็แค้นใจเป็นอันมากคิดฆ่าขงเบ้ง ขงเบ้งจึงแสร้งทำโศกเศร้าร้องไห้รักจิวอี้เสียเป็นอันมาก ทหารจิวอี้ก็หลงเชื่อในมารยาของขงเบ้ง อีกทั้งมีจูล่งมาด้วยจึงมิอาจทำอะไรได้

อยู่มาขงเบ้งเจอบังทองเพื่อนสนิทจึงสนทนากัน แล้วทำหน้าที่ปิดขี้หน้ามาฉบับหนึ่งแล้วว่า หากคิดจะทำการด้วยเล่าปี๋ก็ให้อาหนังสีฉบับนี้ออกไปให้แก่เล่าปี๋ด้วย ถ้าบังเอิญตัวเรามีได้อยู่ บังทองก็รับคำแล้วขงเบ้งก็กลับเกงจิ๋ว

ฝ่ายบังทองก็เข้าไปขอทำราชการด้วยขุนกวน ขุนกวนเห็นบังทองรูปร่างอัปลักษณ์นัก เห็นจะมีได้ราชการจึงมิเอาไว้ บังทองน้อยใจนักจึงไปสมัครทำราชการด้วยเล่าปี๋ ขณะนั้นขงเบ้งออกไปชำระทุกข์ราษฎรมิได้อยู่ บังทองจึงเข้าไปหาเล่าปี๋ เล่าปี๋เห็นรูปร่างบังทองวิปริตก็มีใคร่นับถือโดยปกติแล้วให้ไปอยู่ ณ เมืองลอยเอียง ซึ่งเป็นเมืองน้อย บังทองจึงน้อยใจนักมิได้อาหนังสีของขงเบ้งให้เล่าปี๋ แล้วไปอยู่ ณ เมืองลอยเอียงเอาแต่เสพแต่สุรา มิได้ออกว่าราชการ

เล่าปี๋ก็โกรธนักให้เดียวหุยไปสืบดู บังทองก็ออกตัดสินเนื้อความราษฎรที่ค้างอยู่เสร็จแต่ครู่หนึ่ง เดียวหุยเห็นดังนั้นก็เลื่อมใสยิ่งนักกลับเข้าว่าแก่เล่าปี๋ พอดีขงเบ้งเข้ามาว่ากล่าวแก่เล่าปี๋ เล่าปี๋ก็ลุกรำลึกขึ้นได้ตอนสนทนากับสุมาเต็กโชว่า สกหลงกับสองซู่ถ้าได้มาแต่คนหนึ่งก็อาจครองแผ่นดินได้ บัดนี้ได้มาพร้อมกันถึงสองคน มีความยินดีนักจึงตั้งบังทองเป็นที่ปรึกษา

ฝ่ายโจโฉคิดกำจัดม้าทั้งจึงทำหน้าที่พระเจ้าเหี้ยนเต้ ลวงไปว่าให้หาตัวเข้ามาคิดราชการ ม้าทั้งรู้ดังนั้นจึงให้ม้าเถียวผู้บุตรกับหั้นซุ่ยอยู่รักษาเมืองเสเหลียง แล้วยกทหารไปสูโต่ ต้องกลโจโฉถูกจับได้ แล้วโจโฉก็ให้ตัวม้าทั้งไปฆ่าเสีย ม้าทั้งก็ดำใจโฉมิได้ขาดคำนทหารลงดาบฟันถึงแก่ความตาย ฝ่ายม้าเถียวคิดเค้านักก็ยกทหารจะไปตีสูโต่

ตอนที่ 48 โจโจตัดหนวด

ฝ่ายม้าเฉียวก็ยกทัพออกรบใช้อุบายตีได้เมืองเตียงฮั่นแลด่านตงก้วน โจโจจึงยกทหารมาหวังตีเอาด่านกิน เห็นม้าเฉียวสง่างองอาจนัก แลทหารเมืองเสเหลียงนั้นมีกำลังกล้าแข็งเสมอกันทุกคน แล้วม้าเฉียวก็ให้ทหารตะลุมบอนเข้าไปจับโจโจ ทหารโจโจสู้กำลังทหารม้าเฉียวมิได้ก็แตกกระจัดกระจาย โจโจเห็นดังนั้นก็ตกใจหนีเข้าไปปะปนกับทหารเลว เหล่าทหารจึงร้องว่า อ้ายหนวดขาวนี่แหละโจโจ โจโจก็เอากระบี่ตัดหนวดเสียหวังหลบทหาร พอตีม้าเฉียวควมม้าไล่เข้ามาใกล้ ก็หนีหลบเข้าไปในป่ารอดมาได้ แล้วก็ตั้งมั่นอยู่มีออกรบ

อยู่มาโจโจคิดอ้อมไปตีเสเปียงม้าเฉียว ม้าเฉียวสำคัญในกลจึงออกตีโจโจพ่ายไป ตัวโจโจก็หนีลงเรือไป หวิดมีรอดดีที่เคาฑูเข้ามาช่วยป้องกันตัวโจโจไว้ ฝ่ายม้าเฉียวก็เข้าปล้นค่ายโจโจมิได้ขาด

อยู่มาโจโจคิดอุบายได้ข้อหนึ่งให้หันซุยกับม้าเฉียวกินแทงต่อกัน จึงเชิญหันซุยออกมาสนทนาหน้าค่าย โจโจก็ขับม้าออกมาสนทนาแต่เรื่องสมัยเป็นขุนนางราชการอยู่ด้วยกัน ม้าเฉียวก็นิ่งสงสัยอยู่ แล้วโจโจก็ให้เขียนจดหมายฉบับหนึ่งไปให้แก่หันซุย สลักหลังฉนิ๊กเป็นอักษรให้ลบลื่อนเสีย ม้าเฉียวเห็นดังนั้นก็โกรธจะฆ่าหันซุยเสีย ทหารหันซุยก็เข้าป้องกันพาหันซุยหนีเข้าค่าย หันซุยน้อยใจนักด้วยม้าเฉียวมิได้ค้ำหนุนนับถือผู้ใหญ่ คิดเข้าไปสมัครอยู่ด้วยโจโจ ม้าเฉียวรู้ดังนั้นก็เข้าไปฟันแขนหันซุยขาด ทหารหันซุยแลทหารม้าเฉียวก็เข้ารบฟันกันเอง โจโจเห็นได้ทีจึงเข้าร่วมรบตีทัพม้าเฉียวแตกพ่ายไป ม้าเฉียวเสียทีดังนั้นก็หลบหนีไปยังเมืองเสเหลียง โจโจจึงตั้งให้หันซุยเป็นเจ้าเมืองเสเหลียง แสหัวเอียนอยู่รักษาเมืองเตียงฮั่น แล้วก็ยกทหารกลับสู่ใต้

ตอนที่ 49 เล่าปีเข้าเสฉวน

ฝ่ายเตียวพ่อเจ้าเมืองฮั่นตั้งเกรงว่าโจโจจะยกทหารมาทำอันตราย ก็คิดทำการช่องสุมทหารเพื่อต่อสู้โจโจ จึงคิดไปตีเอาเมืองเสฉวนเป็นที่มั่น ฝ่ายเล่าเจี้ยงเจ้าเมืองเสฉวนรู้ดังนั้น ก็ให้เตียวสง ไปยุยงโจโจให้เข้าตีเมืองฮั่นตั้ง เมืองเสฉวนจะได้ปลอดภัย ฝ่ายเตียงสงก็ได้ลอบเขียนแผนที่เมืองเสฉวนไปด้วย หวังยกให้แก่โจโจ เมื่อเข้าถึงสุไต้แล้ว โจโจเห็นอาการเตียวสงเจรจาหยาบซ่านัก จึงไล่เตียวสงออกไปเสีย ฝ่ายเตียวสงคิดอับอายนัก ก็มิกลักลับไปเมืองด้วยมิสมคำ

รับปากแก่เล่าเจียง จึงเข้าไปหาเล่าปี่ ตัวขงเบ้ง แลเล่าปี่ก็ออกมาต้อนรับจับคู่อย่างดี เตียวสงจึง
ซาบซึ้งใจนักมอบแผนที่เมืองให้แก่เล่าปี่แล้วก็ลากลับเมือง

ฝ่ายเตียวสงก็ให้หาคั้ง เบ้งตัดเป็นธูระอยู่ข้างใน แล้วเข้าบอกเล่าเจียงให้เชิญเล่า
ปี่มา ช่วยคิดอ่านป้องกันเมือง เล่าเจียงเห็นด้วยแลขุนนางคัดค้านทัดทานเป็นอันมาก เล่าเจียงก็มีฟัง
แล้วว่าเล่าปี่กับตัวแซ่เดียวกัน คงมีคิดร้ายด้วย แล้วเชิญเล่าปี่เข้ามา เล่าปี่จึงเอาแต่บังทอง สองตง
อุยเอียนไป เล่าเจียงก็แต่งโต๊ะเลี้ยงเล่าปี่ทุกวัน บังทองก็ว่าให้เร่งกำจัดเล่าเจียงเสีย เล่าปี่ก็มียอมทำ
ตามด้วยเป็นแซ่เดียวกันอดเอื้อนอยู่

ตอนที่ 50 จูล่งชิงเอาตัวคืน

ฝ่ายขุนทวนรู้ว่าเล่าปี่ยกไปเสฉวน จึงคิดอุบายว่ามารดาป่วยหนักอยู่ให้หาตัวขุนสุ
หุยินกลับมาให้เห็นหน้า แลให้เอาเอาเต้าหลานชายไปคูด้วย นางขุนสุหุยินสำคัญว่าจริงก็รีบพาเอาเต้า
ลงเรือไปกั๋งตั้ง ฝ่ายจูล่งรู้ว่านางขุนสุหุยินจะไปเมืองกั๋งตั้ง จึงรีบลงเรือมาแย่งชิงเอาเต้าคืนมาได้ แล้ว
ว่าท่านจะไปก็ตามเถอด แต่ให้อาเต้าอยู่นี้ ฝ่ายนางขุนสุหุยินก็ขัดใจนัก แล้วให้ทหารรีบแจวเรือไป
กั๋งตั้ง ฝ่ายขุนทวนรู้ว่าได้ขุนสุหุยินกลับมาแล้ว ก็ตัดขาดกับเล่าปี่ แลคิดเตรียมการไปตีเอาเมืองเกง
จิ๋วคืน

ฝ่ายโจโฉก็คิดเลื่อนเป็นที่ยุ่งกั๋ง แลขุนฮกเข้าว่าเห็นมิชอบ โจโฉขัดใจนัก ก็เอา
ตระบะเปล่าปิดตราประจำเสีย ฝ่ายขุนฮกสำคัญว่าก็เข้าใจว่าอันตรายจะถึงตัว จึงโทมนัสยิ่งนักแล้วก็
กินยาตาย แล้วโจโฉก็ยกทัพไปตีกั๋งตั้ง พอเข้าเทศกาลหน้าฝน โจโฉก็ยกทัพกลับเมืองฮูโต

ฝ่ายเล่าเจียงก็ให้เล่าปี่ไปประจำอยู่ด่านแฮบั้งกั๋ง แลเข้ามาขอทหารแลเสบียงเล่า
เจียง ขุนนางทั้งหลายเข้าทัดทานยิ่งนัก เล่าเจียงคิดแคลงใจอยู่ จึงให้แต่ทหารชราสี่พันกับข้าวหมื่น
ถึง เล่าปี่แจ้งดังนั้น ก็โกรธหนักว่าเสียแรงมาช่วยป้องกันบ้านเมืองให้ แล้วคิดอุบายจะเอาเมืองเสฉวน
ให้ได้ตีได้ด่านโปลยสิกั๋ง ฝ่ายเล่าเจียงจับได้หนังสือที่เตียวสงส่งไปให้เล่าปี่ จึงโกรธหนักให้ประหาร
เสีย แล้วสั่งกวาดขันมิให้เล่าปี่เข้ามาเอาเมืองได้

ตอนที่ 51 บังทองตาย

ฝ่ายเล่าปี่ตีเอาได้เอาด่านหลายด่าน จะไปตีเอาเมืองลกเสีย พบทางใหญ่น้อยสองทาง เล่าปี่จึงไปทางใหญ่ บังทองไปทางน้อย แลขณะไปนั้นม้าบังทองขาหัก เล่าปี่จึงเปลี่ยนม้าของตนไปให้บังทองขี่ บังทองจึงไปทางน้อย แลทางนั้นค้ำขันนักริงถามทหารชาวเมืองว่าตำบลนี้ชื่อใด แลทหารนั้นตอบว่า ตำบลลกห้องโห แปลว่าหงส์ตกทุ่ง บังทองได้ยินดังนั้นก็นึกว่าชื่อนี้คล้องกับตัวนักด้วยสองซุนนั้นแปลว่าหงส์ จึงสะดุ้งตกใจเร่งให้ทหารถอยกลับ เตียวหิมซึ่งซุ่มอยู่จุดประทัดโห่ร้องขึ้นชี้ว่าคนขี่ม้าขาวนั้นเล่าปี่ แล้วเอาเกาทัณฑ์ระดมยิงเข้าไปถูกบังทองตกม้าขาดใจตาย

ฝ่ายเล่าปี่รู้ว่าบังทองถึงแก่ความตายแล้ว ก็ร้องไห้จนสลบไปแล้วเรียกหาขงเบ้งเข้ามาช่วยคิดการต่อ ขงเบ้งจึงให้กวนอูอยู่รักษาเมืองเกงจิ๋ว แล้วพาเตียวหุย จูล่ง มาด้วย ฝ่ายเตียวหุยยกมาถึงแดนปากัน เตียวหุยก็ใช้อูบายจับเจียมหงั้นเจ้าเมืองปากันได้แล้วมัดมา เจียมหงั้นก็ค่าเตียวหุยเป็นข้อหยาบช้าต่าง ๆ นานา เตียวหุยเห็นเจียมหงั้นมีใจยังยืน ไม่ย่อท้อต่อความตายจึงปล่อยมัดเจียมหงั้นเสีย เจียมหงั้นเห็นดังนั้นก็ซาบซึ่งใจนัก ขอมทำการอยู่ด้วยเตียวหุย ครั้นเตียวหุยไปถึงตำบลใด นายด่านเห็นเจียมหงั้น จึงยอมเข้าด้วยเตียวหุยตลอด มิได้ขัดขวางแต่ประการใด

ตอนที่ 52 เล่าปี่ชิงได้เมืองเสฉวน

ครั้นขงเบ้งมาบรรจบเล่าปี่แล้วก็คิดอ่านตีเมืองลกเสีย เตียวเอ๊กก็ได้ตัดหัวเล่ากู่ยแล้วเปิดประตูเมืองรับเล่าปี่ เล่าปี่ก็ได้เมืองลกเสีย ขงเบ้งจึงให้จูล่งไปปราบหัวเมืองเตงกั้ง เจียมหงั้นแลเตียวหุยไปกำจัดหัวเมืองเตงกั้ง แล้วขงเบ้งก็คิดจะ ไปตีเอาด่านกิมก๊กแลส่งหนังสือให้เล่าเจียงนอบน้อมแต่โดยดี เล่าเจียงแจ้งดังนั้นก็โกรธฉีกหนังสือทิ้งเสีย แล้วก็แต่งหนังสือไปให้เตียวพ่อให้ช่วยตีเล่าปี่

ฝ่ายม้าเฉียวช่องสุมทหาร ได้เป็นอันมาก พาบังเต๊กยกไปตีได้เมืองกิจิ๋ว ถูกแฮหัวเอี้ยนล้อมตีคืน ม้าเฉียวจวนตัวนักเหลือทหารอยู่เจ็ดคน จึงหนีฝ่าออกมาหนีออกไปอยู่กับเตียวพ่อ เตียวพ่อจึงให้ม้าเฉียวไปตีเล่าปี่ ตัวบังเต๊กป่วยอยู่มิได้ไปด้วย

ฝ่ายอุยหวนที่รักษาด่านกิมก๊กยอมนอนน้อมขงเบ้งแต่โดยดี พอดีม้าใช้แจ้งมาว่าเตียวพ่อ ให้ม้าเฉียวมาตีเอาด่านแฮบังก้วน ขงเบ้งจึงให้เตียวหุยเป็นยกไปช่วยก่อน แลม้าเฉียวกับ

เตียวหุขรบกัณฑ์เป็นสามารภ ก็มีได้แพ้ชนะกัน ขงเบ้งจึงคิดอุบายให้ม้าเฉียวมาเป็นพวก ก็ส่งของ
กำนัลให้เฉียวส่ง ไปคอยดูแลเตียวพ้อ ม้าเฉียวก็มีโอกาสกลับเมืองได้ จึงขอยอมอยู่ด้วยขงเบ้ง ครั้นเล่า
ปีกลับมายังด่านกิมก๊กแล้ว ก็ให้ม้าเฉียวไปประชิดเมืองเสฉวน แลตัวเล่าเจี้ยงเห็นว่าการจวนตัว ก็คิด
ที่จะออกไปนอนบ้น้อม โดยดี จึงเอาตราสำหรับที่ออกไปกำนัลเล่าปี เล่าปีเห็นดังนั้น ก็จึงเอามือเล่า
เจี้ยงขึ้นมาที่ข้างบน แล้วร้องให้ว่าตัวเราซึ่งทำการครั้งนี้เป็นการจำใจ คิดแต่จะทำนุบำรุงแผ่นดินให้
มีความสุข แล้วก็ให้เล่าเจี้ยงไปอยู่เมืองกองอัน ซึ่งเป็นเมืองน้อยขึ้นอยู่แก่เมืองเกงจิ๋ว เล่าปีจึงได้เมือง
เสฉวนแต่นั้นมา แล้วก็ได้ตรากฎหมายขึ้นมาใหม่ ตั้งให้ กวนอู เตียวหุข จูถ่ง ม้าเฉียว สองตงเป็นที่
ห้าทหารเอก

ตอนที่ 53 โจโฉได้ฮันตง

ฝ่ายขุนกวนรู้ว่าเล่าปีก็ให้จูกัดกิ้นพี่ชายขงเบ้งไปทวงเมืองเกงจิ๋วตามสัญญา เล่าปีก็
มิยอมให้ ขงเบ้งจึงว่ากล่าวให้คืนแต่เมืองเตียงสา เลงเหลง ฮุยเอียงซึ่งเป็นเมืองขึ้นแก่เกงจิ๋ว ให้ไปว่า
กล่าวแก่กวนอูเอง ครั้นจูกัดกิ้นมาถึงเมืองเกงจิ๋ว กวนอูก็มิยอมให้ จูกัดกิ้นก็กลับไปหาเล่าปีแ
ครั้ง เล่าปีก็บอกว่กวนอูน้ำใจคือคิง ปากก็ว่าดีได้เมืองฮันตงเมื่อไหร่ จึงจะคืนเกงจิ๋วให้ จูกัดกิ้นมี
รู้
ทำประการใดก็ลาออกมา

ขุนกวนรู้ดังนั้นก็โกรธนัก ให้โลซกเชิญกวนอูออกมากินโต๊ะจะได้จับฆ่าเสีย
ฝ่ายกวนอูก็มีเกรงกลัวลงเรือไปกับจิวย่ง ขณะกินอยู่นั้น โลซกได้เอ่ยทวงเมืองเกงจิ๋ว กวนอูก็โกรธ
แล้วตอบว่า ตอนที่เล่าปีไปสกัดโจโฉหลายตำบล ตัวก็เสียดิบยงเลทหาร จะได้เมืองเกงจิ๋วอยู่ก็
ยังมีเพียงพอ แล้วก็สร้างทำเป็นเมาสุราจูงมือ โลซกมาให้ส่งถึงเรือ ทหารที่ชุมนุมอยู่ก็มีอาจทำอะไรได้
ด้วยกลัวจะเป็นอันตรายแก่โลซก

ฝ่ายขุนกวนรู้ดังนั้นก็โกรธ จัดแจงเกณฑ์ทหารสิ้นทั้งเมืองจะไปตีเมืองเกงจิ๋ว
พอดีม้าใช้มาแจ้งว่าโจโฉจะยกมาตีกัณฑ์ ขุนกวนจึงออกไปตั้งรับ ณ ตำบลหับป่า

ฝ่ายโปหั้นเข้าว่ากล่าวแก่โจโฉว่ากัณฑ์ตั้งเป็นแดนกันดาร เห็นจะเอาชนะลำบาก
โจโฉจึงดองทัพไว้ แล้วคิดที่จะเลื่อนเป็นวุยอ้ออีก ฝ่ายขุนสิวกี่ว่ากล่าวทัดทานอยู่ โจโฉก็โกรธ
แล้วว่าท่านกล่าวทัดทานเช่นนี้เห็นจะเหมือนขุนสอก ขุนสิวกี่ลากลับมาบ้านมีความทุกข์น้อยใจเป็น
อันมาก จนตรอมใจตาย

ฝ่ายพระเจ้าเหี้ยนเต้กลัวว่าโจโฉเป็นที่วุยอ้อแล้ว จะคิดขบถเอาราชสมบัติเสีย

มันคง จึงเขียนหนังสือส่งให้สกอว์นผู้เป็นบิดานางสกเฮมาเฮลี ให้ช่วยคิดการกำจัดโจโลเสีย โจโลจับได้หนังสือก็โกรธ ก็จับสกอว์น นางสกเฮมาแลครอบครัวมาร่วมเสียดิน แล้วกะเกณฑ์ทหารจะไปตีเมืองฮันตัง ฝ่ายเดียวพ่อก็ให้บังเต๊กออกรบด้วยโจโล โจโลเห็นบังเต๊กชำนาญสงครามนัก ก็ใคร่อยากได้มาบังเต๊กมาอยู่ด้วย ก็จับได้ตัวบังเต๊ก บังเต๊กก็ยอมมาอยู่ด้วย ฝ่ายเดียวพ่อสู้โจโลมิได้ ก็ยอมสวามิภักดิ์ด้วยโจโล โจโลมีใจเอ็นดู จึงตั้งให้เดียวพ่อเป็นเจ้าเมืองปาตัง

ตอนที่ 54 ยุทธการที่เขาแดงกุนตัน

ฝ่ายอาณาประชาราษฎร์ในเมืองเสฉวนรู้ว่า โจโลตีได้เมืองฮันตังแล้วก็สะดุ้งตกใจเกรงโจโลมาตีเมืองเสฉวน ขงเบ้งจึงออกอุบาย ส่งหนังสือให้ซุนกวน ว่าให้ตีเมืองหับป้าเสีย จะคืนเมืองขึ้นแก่จิวสามเมืองให้ ซุนกวนจึงออกตีได้เมืองอ้วยเซีย แล้วจะไปตีเมืองหับป้า ฝ่ายเดียวเดี่ยวซึ่งรักษาเมืองหับป้าอยู่นั้น ก็ส่งหนังสือไปถึงโจโล โจโลจึงให้แฮหัวเอียนอยู่รักษาเมืองฮันตัง แล้วก็ยกทหารมาบรรจบเดี่ยวเดี่ยว

ฝ่ายโจโลแลซุนกวนก็ออกรบกันเดือนเศษ ซุนกวนก็ยอมอ่อนน้อมแก่โจโล ส่งหนังสือไปยังโจโลขอเลิกทัพ โจโลก็ยกกลับสูโต ซุนนางใหญ่่น้อยก็กราบทูลพระเจ้าเหียนเต๋ ให้โจโลเป็นนายอ่อง โจโลมีความยินดีนัก แลตั้งให้โจผีบุตรคนโตเป็นที่ซิจู สืบตำแหน่งโจโล อยู่มาม้าไ้เข้ามาบอกว่าโลซกที่ปรึกษาซุนกวนถึงแก่ความตายแล้ว แลเล่าปีคิดจะมาตีเอาเมืองฮันตัง โจโลแจ้งดังนั้นก็โกรธ ให้โจหองยกทหารไปช่วยแฮหัวเอียน

ฝ่ายเล่าปี่ก็รุกเข้าตีทหารเดี่ยวคับแตก แลยึดได้ที่เก็บเสบียงที่เขาเทียนตองตัน ก็รุกคืบเข้าจะไปตีเอาที่เก็บเสบียงข้างเขาแดงกุนตัน ซึ่งแฮหัวเอียนรักษาอยู่ ฝ่ายโจโลรู้ดังนั้นก็ยกทหารมาบรรจบโจหอง ณ เมืองฮันตัง ให้แฮหัวเอียนระวังรักษาเสบียงไว้ให้ดี

ฝ่ายขงเบ้งก็ให้สองตงออกตีเขาแดงกุนตัน สองตงใช้อุบายล่อให้แฮหัวเอียนออกมา แฮหัวเอียนมีสำคัญในกล ก็ออกมาถูกสองตงเอาดาบฟันแฮหัวเอียนศีรษะขาดตาย ฝ่ายโจโลรู้ดังนั้นก็ร้องไห้รักแฮหัวเอียนเป็นอันมาก แล้วโกรธยกทหารสี่สิบหมื่นหวังแก้แค้นแทนแฮหัวเอียนกลับสูอุบายขงเบ้งมิได้ แดกหนีมาต้องยกทัพกลับสูโต ทั้งเสียเมืองฮันตัง ขณะนั้นพระเจ้าเหียนเต๋มาอยู่สูโตได้ยี่สิบสามปี เล่าปี่ก็ได้ทำพิธีตั้งตัวเป็นเจ้าเรียกว่าเจ้าฮันตัง

ตอนที่ 55 ประหารกวนอู

ฝ่ายโจโฉเมื่อรู้ว่าเล่าปี่ตั้งตัวเป็นเจ้า ก็โกรธนัก สุมาอี้จึงเสนออุบายให้ชวนขุนกวน เข้าร่วมตีเอาเมืองเกงจิ๋วคืน ฝ่ายขุนกวนก็เห็นชอบ ด้วยมีความแค้นอยู่นานแล้ว

ฝ่ายกวนอูได้รับตราตั้งจากเล่าปี่ให้เป็นใหญ่ในเมืองเกงจิ๋ว แลให้ไปตีเอาเมืองอ้วนเซีย กวนอูจึงให้ปลูกร้านรายทางตามริมน้ำ หวังมิลิบองซึ่งตั้งทัพอยู่ด่านแฮเค้ามาโจมตีได้ หากมีทหารยกมา แต่ละร้านก็จะจุดควันเพลิงเป็นสัญญาณ ก็จะช่วยถึงกันได้ แล้วกวนอูก็ออกตีมาประชิดเมืองอ้วนเซีย โจโฉรู้ดังนั้นก็ให้อิถิมแลบั้งเต็ก ออกช่วยตีกวนอู อิถิม บั้งเต็กก็ตั้งค่ายทัพอยู่ขณะนั้นเกิดน้ำท่วมใหญ่ ค่ายอิถิม บั้งเต็ก ทหารล้มตายเป็นอันมาก กวนอูเห็นได้ทีจึงเข้าตีค่าย อิถิมสู้ไม่ได้เข้ายอมอ่อนน้อม กวนอูจึงจับส่งไปเกงจิ๋ว แลตัวบั้งเต็กกวนอูจับได้ก็ให้ไปฆ่าเสีย แล้วกวนอูก็ยกทหารเข้าจะตีเมืองอ้วนเซีย ขณะนั้นโจหยินยืนอยู่บนหอรบ ให้ทหารยิงเกาทัณฑ์ไปถูกไหล่ซ้ายกวนอู กวนเป้งก็เข้าไปแก้กวนอูลับมาค่าย กวนอูก็ป่วยอยู่

ขณะนั้นหมอฮัวโต้พอดีมาที่ค่าย เข้าช่วยรักษาแผลกวนอู ว่าแผลถูกพิษเกาทัณฑ์ จะรักษาต้องความเจ็บปวดเป็นอันมาก กวนอูก็มีครั้นคร้าม ขอมให้หมอฮัวโต้ขูดพิษจากกระดูกออกตัวนั้นนั่งเล่นหมากรุกอยู่ หวังมิให้ทหารเสียน้ำใจ หมอฮัวโต้มีความนับถือกวนอู ว่ามีความอดทนเป็นอันมาก แล้วลาออกมา

ฝ่ายลิบองเห็นกวนอูเตรียมการมั่นคงก็มิรู้ทำประการใด จึงแกล้งป่วยอยู่ ฝ่ายลกซุนก็เข้าเยี่ยม เสนอแผนการให้กวนอูตายใจ ลิบองเห็นด้วยจึงทำทีเป็นยกตำแหน่งให้ลกซุนดูแลด่านแฮเค้าแทน แลตัวลกซุนก็ส่งหนังสือทำเป็นอ่อนน้อมแก่กวนอู ฝ่ายกวนอูเห็นลกซุนมิได้มีชื่อเสียงเรียงนาม แลทำที่อ่อนน้อม จึงหาแคลงไม้ก็เรียกทหาร ที่ตรวจตราตามรายแม่น้ำ ไปช่วยตีเมืองอ้วนเซีย

ฝ่ายลิบองเห็นดังนั้นก็ทำทีปลอมเป็นเรือลูกค้าเล่นผ่านร้านไฟ ทำทีเป็นหลบพายุ แล้วก็จับทหารที่คูร้านไฟเสีย ปูนบ่าหนึ่งเป็นอันมาก แลให้ไปเรียกชาวเมืองให้เปิดประตูรับ ฝ่ายทหารในเมืองสำคัญว่าพวกเดียวกัน ก็เปิดประตูรับ ลิบองจึงให้ทหารกรูเข้าไป ได้เมืองเกงจิ๋วโดยง่ายมิได้สู้รบเลย แลเอาอิถิมออกจากคุกคืนให้แก่โจโฉ ฝ่ายโจโฉก็ยกทัพหลวงหวังมาช่วยเมืองอ้วนเซีย ฝ่ายกวนอูรู้ว่าโจโฉยกมาแลเมืองเกงจิ๋วก็เสียแก่ลิบองแล้ว ก็มีได้เชื่อ แลซิหลงซึ่งยก

ทัพมาถึงก็เข้าสู่ด้วยกวนอู โจหยินซึ่งรักษาเมืองฮ้วยเซียอยู่ เห็นดังนั้นก็ออกมาช่วยรบกระหนาบ กวนอูเห็นจะสู้มิได้ก็หนีออกมา ฝ่ายทหารกวนอูก็คิดถึงบุตรภรรยาที่อยู่ในเมืองเกงจิ๋ว ก็มีใจสู้รบ หลบหนีออกมาเป็นอันมาก กวนอูก็รบด้านทานอยู่ แล้วหนีไปอยู่เมืองเป็กเสียด แล้วขอความช่วยเหลือจากเล่าซอง เบ้งตัด ซึ่งอยู่เมืองซงหยง ฝ่ายเล่าซอง เบ้งตัด ก็มีช่วยเหลือ กวนอูรู้ดังนั้นเห็นจะด้านทานที่เมืองเป็กเสียดไม่ได้ ให้อำนาจอยู่รักษาเมืองเป็กเสียดไว้ แล้วก็หลบหนีออกมาหวังไปเสฉวน ทหารซุนกวนก็จับกวนอูได้ ฝ่ายซุนกวนเห็นว่ากวนอูมีความซื่อสัตย์นัก เห็นจะเลี้ยงไว้มิได้ ก็ให้ประหารกวนอู กวนเป้งเสียด ฝ่ายจิวยี่จึงนั้นก็เอาดาบเขี่ยคอตายตาม

ตอนที่ 56 โจโฉตาย

ฝ่ายเล่าปี่ครั้งรู้ว่ากวนอูแล้วก็ร้องไห้สิ้นสติสมประดีไป ครั้นฟื้นขึ้นก็ว่าจะปองล้างกั๊งตั้งตลอดไป แล้วจะยกทหารไปล้างกั๊งตั้งเสีย ฝ่ายงเบ้งให้ระงับไว้ก่อน เล่าปี่ก็ยอม แล้วก็ให้ฆ่าเล่าซอง บุตรบุญธรรมเสีย ส่วนเบ้งตัดหนีไปสวามิภักดิ์แก่โจผี

อยู่มาโจโฉคิดสร้างวังใหม่ เห็นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง โจโฉสั่งให้ตัดเสีย ชาวบ้านจึงว่าต้นไม้ต้นนี้ มีเทพารักษ์สถิตอยู่ โจโฉมิได้กลัวก็สั่งให้ตัดเสีย ต่อมาโจโฉก็ถูกเทพารักษ์มาหลอกหลอนตลอด โจโฉก็ปวดหัวเป็นกำลั๊ง ให้หาหมอฮัวโต้มารักษา ครั้นหมอฮัวโต้มาก็เสนอการรักษา ให้ผ่าศรีษะชำระโรค โจโฉได้ยินดังนั้นก็โกรธ ว่าเป็นอุบายจะฆ่าตัวให้ตาย ก็จับหมอฮัวโต้มานำไปใส่คุกทรมานอยู่ อยู่มาไม่นานหมอฮัวโต้มาก็ตาย

ฝ่ายโจโฉโรคปวดหัวก็กำเริบเป็นกำลั๊ง แลไปเห็น นางตั้งกุยหุย นางฮกเฮา ฮกฮ้วน ตั้งสิน ซึ่งโจโฉมานั้นมาหลอกหลอน ทั้งได้ยินเสียงปีศาจร้องไห้เซ็งแซ่ ก็เห็นว่าตัวจะมรودแล้ว ก็ให้หา โจหงอ ดันกุย สุมาอี้ กาเซียง ผากฝิงบุตรภรรยา ให้โจผีสืบทอดตำแหน่งต่อไป สั่งแล้วก็ทอดใจใหญ่ ก็พวกล้มลงขาดใจตาย เมื่อโจโฉตายนั้น อายุได้หกสิบหกปี พระเจ้าเหียนเต๋มาอยู่เมืองสุโต๊ ได้ยี่สิบห้าปี

ฝ่ายพระเจ้าเหียนเต๋ก็พระราชตราตั้งให้แก่โจผี ให้สืบดำรงตำแหน่งโจโฉต่อไป ฝ่ายโจสิดน้องโจผี ก็มีได้มาย่อมค้ำนั้บศพบิดา โจผีจึงสั่งให้ลงอาญาแก่โจสิด ฝ่ายโจสิดก็มีได้เกรงกลัว โจผีก็โกรธหนักให้เกณฑ์ไปจับตัวโจสิดมา ฝ่ายมารดาโจผีเห็นโจผีทำดังนั้น ก็ร้องไห้อ้อนวอนโจผีก็ให้โจสิดทำโคลงเกี่ยวกับพี่น้อง ภายใจเจ็ดก้าวโดยมิให้อ่อยคำว่าพี่น้อง หากทำมิได้ก็จะให้

ฆ่าเสีย โจศก็มีขื่อทื่อ เดินคิดโคลงได้เจ็ดก้าวกี่เอ่ยว่า คำถั่วเอากิ่งถั่วมาเป็นพื้นไฟ เมล็ดถั่วใน
กระทะจะไหม้ก็เพราะกิ่งถั่วต้นรากอันเดียวกันนั่นเอง เหตุใดจึงเร่งไฟให้หนักนัก โจศได้ยืมก็รำลึก
ถึงพี่น้องแล้วก็ร้องไห้รัก ให้โจศไปอยู่เมืองอันเหิง แลตัวโจศนั้นก็ทำศยิ่งกว่าโจโจ ข่งเหงพระ
เจ้าเหียนเต้ ฝ่ายเสหัวตุนป่วยเป็นไข้หนัก อยู่มาไม่นานก็ตาย

อยู่มาโจศบังคับให้พระเจ้าเหียนเต้ออกเสียดจากบัลลังค์ แล้วให้โจศขึ้นครองราชย์
เป็นกษัตริย์แทน สถาปนาราชวงศ์วู ให้ไปสร้างวังใหม่อยู่ ณ เมืองลกเอียง ฝ่ายข่งเบ้งแจ้งดังนั้น
ก็จัดแจงทำพิธียกเล่าปีขึ้นเป็นกษัตริย์บ้าง

ตอนที่ 57 เล่าปี่ยาตราทัพเหยียบกั๋งตั้ง

ฝ่ายเล่าปี่ก็นึกแค้นซุนกวน จึงจัดแจงเตรียมทหารหวังล้างกั๋งตั้งให้ได้ ขุนนางทั้ง
ปวงต่างทักทาน เล่าปี่ก็มีฟังให้ข่งเบ้งอยู่รักษาเมืองเสฉวน แล้วเตรียมทหารจะยกไป

ฝ่ายเตียวหุยซึ่งรักษาเมืองลองจิว รู้ดังนั้นก็จัดแจงสั่งให้ สอมเกียง เตียวตาด เตรียม
เครื่องนุ่งห่มขาว ม้าขาวธงขาวแลเครื่องศัตราวุธ ให้เสร็จสิ้นภายในสามวัน ฝ่ายสอมเกียง เตียวตาดก็
เห็นว่าจัดหามิทัน เตียวหุยก็สั่งให้โบยเสีย ฝ่ายสอมเกียง เตียวตาดก็คิดแค้นนัก แลคิดหนีไป
สวามิภักดิ์ซุนกวน ตกตึกเห็นเตียวหุยเมาสุราหลับอยู่ ก็เข้าไปกระบี่แทงที่ท้องแลชอกคอ เตียวหุย
ร้องขึ้นมาคำเดียวก็ตาย แล้วสอมเกียง เตียวตาด ก็ตัดศีรษะเตียวหุยหนีไปเมืองกั๋งตั้ง

ฝ่ายเล่าปี่รู้ดังนั้นก็ร้องไห้รักเป็นอันมาก แล้วสั่งเคลื่อนทัพไปกั๋งตั้ง เอากวนหิน
เตียวเปา บุตรกวนอู เตียวหุยไปด้วย ฝ่ายซุนกวนแต่งแม่ทัพออกมาสกัดตั้งทัพที่เมืองอิเหลง เล่าปี่ก็
ให้สองตงออกรบ ทหารพั่วเจียงก็เอาเกาทัณฑ์ยิงไปถูกสองตงตาย ฝ่ายสะโมโหเจ้าเมืองล๋ามัน ยกทัพ
มาช่วยเล่าปี่พบก่าเหลง ก็เอาเกาทัณฑ์ยิงไปถูกก่าเหลงตาย ทหารเล่าปี่ก็เข้ารบทหารซุนกวน มีชัยชนะ
เป็นลำดับ ฝ่ายซุนกวนรู้ดังนั้นก็สะดุ้งตกใจนัก เห็นการใหญ่หลวงนัก ส่งไมตรีไปหาเล่าปี่ เล่าปี่ก็มี
ยอมรับหวังล้างกั๋งตั้งเสียให้ได้ ก่าเจ็กจึงเสนอให้ลกซุนออกสกัดตีเล่าปี่ ซุนกวนได้ฟังดังนั้นก็ถูกคิด
ขึ้นได้ ให้เรียกหาตัวลกซุน ให้อาณาสัทธมอบกระบี่ บังคับบัญชาทหารทั้งปวง แล้วก็ยกทหาร
ออกไป

ฝ่ายลกซุนก็รักษาค่ายอยู่มิได้ออกรบ ทหารเล่าปี่ก็เข้ามาทำสู้อยู่มิได้ขาด ลกซุนก็
มิได้ออกรบ เล่าปี่เห็นดังนั้นก็นึกประมาท จึงไปตั้งค่ายอยู่รายแม่น้ำอยู่เจ็ดพันเส้น ลกซุนเห็นเล่าปี่
ตั้งค่ายมิต้อง ตำราพิชัยสงครามก็ดีใจ ครั้นถึงเวลาค่ำก็เข้าตีหัวท้ายค่ายเล่าปี่ เอาเพลิงจุดสลบค่ายกัน

ไป ฝ่ายทหารเล่าปีเห็นดังนั้น ก็วิ่งหนีวิ่งวายนไป วิ่งเหยียบล้มตายกันเป็นอันมาก ครั้นจะช่วยถึงกันก็มิได้ ลกซุนก็ให้ทหารเข้าตีค่ายเล่าปี ทหารเล่าปีล้มตายเป็นอันมาก ค่ายเล่าปีก็แตก เล่าปีก็เห็นเหลือกำลังจะสู้รบ ก็แตกหนีไปถึงเมืองเป็กเต้

ตอนที่ 58 เล่าปีตาย

ฝ่ายเล่าปีตั้งแต่เสียทัพแตกมานั้น ก็อภัยศอดสูใจยิ่งนัก มียอมกลับเสฉวน ครั้นอยู่มาป่วยหนัก รู้ว่าตัวจะตายแน่แล้ว ก็เรียกหาขงเบ้ง จูล่ง แลนายทหารทั้งปวงเข้ามา เล่าปีก็ฝากฝังอาเต๊าให้แก่ขงเบ้ง ช่วยทำนุบำรุงต่อไป ครั้นตั้งสิ้นความก็ตรอมใจตาย ครองราชย์ได้สามปีแล้วขุนนางทั้งปวงก็เชิญ อาเต๊าขึ้นสืบราชสมบัติ มีพระนามว่า พระเจ้าเล่าเสี้ยน

ฝ่ายสุมาอี้เห็นว่าบ้านเมืองเสฉวนยังมีปกติ จึงเสนอพระเจ้าโจผีให้ตีเสฉวนเสีย พระเจ้าโจผีเห็นด้วย ก็ให้เตรียมทหารแล้วยกไปเป็นห้าทาง พระเจ้าเล่าเสี้ยนรู้ดังนั้นก็ตกพระทัยนัก เรียกหาขงเบ้งเข้ามาช่วยคิดราชการ ขงเบ้งจึงให้เตงจี้ไปผูกพันไมตรีกับซุนกวน ซุนกวนก็ยอมด้วย พระเจ้าโจผีเห็นว่า เมืองเสฉวนกับเมืองกังตั้งเป็นไมตรีกัน ศิร้ายจะยกมาบรรจบตีลกเอียง ก็ให้ยกไปตีเมืองกังตั้ง ซุนกวนก็ส่งหนังสือขอกองทัพไปช่วย ขงเบ้งก็ให้จูล่งยกทหารจะไปตีเมืองเซ่งอัน พระเจ้าโจผีรู้ดังนั้นก็ถอยทัพกลับ ชิเซ่ง เตงฮอง เห็นได้ที่ไล่ตามเข้าไป เดียวเดียวเห็นดังนั้นก็เข้าช่วยพระเจ้าโจผี ถูกเกาทัณฑ์บาดเจ็บ อยู่มาพิษเกาทัณฑ์ก็กลุ้มขึ้น แล้วก็ตาย

อยู่มาพระเจ้าเล่าเสี้ยนเสวยราชย์ได้สามปี เบ้งเฮ็กเจ้าเมืองมันฮ่อง คิดรุกรานเสฉวน ขงเบ้งก็ขอออกไปปราบปรามหัวเมืองให้สิ้นซาก แลเส้นทางไกลกันดารนัก ทั้งโรคภัยก็มาก ขงเบ้งก็ได้ยกทหารลงได้ จับตัวเบ้งเฮ็กได้เป็นหลายครั้ง แลน้ำใจชาวเผ่าทางใต้นั้นศรัทธาก็มีอาจหักได้ด้วยกำลังทหาร ขงเบ้งก็หวังปราบปรามหัวเมืองให้สิ้นซาก จึงปล่อยตัวเบ้งเฮ็กเสียหกครั้ง ไล่ต้อนเบ้งเฮ็กจนอับจน ก็จับได้ เบ้งเฮ็กจึงยอมอ่อนน้อมด้วยขงเบ้ง ไม่คิดรุกรานเสฉวนอีกเลย ขงเบ้งก็ยกทหารกลับเสฉวน

ตอนที่ 59 ขงเบ้งตีลุยก็

ฝ่ายพระเจ้าโจผีครองราชย์ได้เจ็ดปี ก็ประชวรหนักเห็นว่าตัวจะมรود ก็เรียกโจจินสุมาอี้ ฝากฝังโจยอยผู้บุตรให้สืบราชสมบัติต่อไป สั่งเสร็จแล้วก็ขาดใจตาย ขุนนางทั้งปวงจึงเชิญ

พระเจ้าโจยอย ขึ้นเสวยราชสมบัติแล้วให้สุมาอี้ ไปรับหน้าศึกที่เมืองเสเหลียง

ฝ่ายขงเบ้งเห็นว่าสุมาอี้มีสติปัญญา ก็คิดอุบายปล่อยข่าวลือไปทั่วลกเอียงว่าสุมาอี้ คิดขบถ พระเจ้าโจยอยก็ทรงเชื่อ ก็ถอดสุมาอี้ออกจากขุนนาง ให้ไปเป็นไพร่ทำมาหากิน อยู่บ้านเก่า ฝ่ายขงเบ้งรู้ดังนั้นก็ยินดี เข้ากราบทูลพระเจ้าเล่าเสี้ยน ขอไปตีลกเอียง ขณะนั้นพระเจ้าเล่าเสี้ยน ครองราชย์ได้ห้าปี

ฝ่ายขงเบ้งออกจากเมืองฮันต๋ง แวะเข้าค้ำบที่ฝั่งศพม้าเจี๋ย แล้วตีล่เข้ามาจะตี เอาเมืองเทียนชุย ให้จูล่งซุ่มทหารอยู่ แลขงเบ้งก็ใช้อุบายล่อม้าจิ้น เจ้าเมืองเทียนชุยออกมา เกียงอูซึ่งเป็นนายทหารในเมืองนั้นสำคัญในอุบาย ก็ซ่อนกลเสีย จูล่งเสียทีก็กลับเข้าไปหาขงเบ้ง

ฝ่ายขงเบ้งเห็นว่าเกียงอูมีสติปัญญารู้ล่วงหน้า ก็ใคร่ได้มาอยู่ด้วย จึงทำอุบายเสีย เกียงอูจึงยอมมา ทำการอยู่ด้วยขงเบ้ง ขงเบ้งก็ยกมาถึงเขากิสาน พระเจ้าโจยอยก็ตั้งให้โจจิ้น ออกต้านทานขงเบ้ง ฝ่ายโจจิ้นสู้ขงเบ้งมิได้ ก็แตกหนีมา

ฝ่ายพระเจ้าโจยอยเห็นดังนั้น ก็มีรู้จะหานายทัพมาสู้ขงเบ้ง จึงฮิวจึงเสนอให้กลับ แต่งตั้งสุมาอี้ เข้าสู้ด้วยขงเบ้ง พระเจ้าโจยอยเห็นชอบด้วย ก็ตั้งให้สุมาอี้เป็นขุนนางอย่างเก่า แล้วให้ไปบรรจบกับพระเจ้าโจยอย ณ เมืองเคียงฮัน

ฝ่ายขงเบ้งรู้ว่าพระเจ้าโจยอยให้สุมาอี้กลับตำแหน่งอย่างเก่าก็ตกใจนักแล้วว่า สุมาอี้จะมาตีปิดต้นทาง จึงหาผู้อาสาไปรักษาด่านเกเต้ง ม้าเจ็กก็ได้อาสาแลทำทัณฑ์บนไว้ แล้วยกไป ฝ่ายม้าเจ็กเมื่อมาถึงก็เห็นประมาท ไปตั้งทัพสกัดบนยอดเนินเขา เมื่อสุมาอี้เมื่อยกทัพมาถึง เห็นดังนั้น ก็เข้าล้อมเนินเขา ปิดทางน้ำแลจุดไฟเผาเสีย ทหารม้าเจ็กก็แตกตื่นเป็นอลหม่าน ทหารสุมาอี้ก็เข้าล้อมอยู่ ม้าเจ็กเห็นดังนั้นก็จวนตัวหนีหักออกมา แลรักษาต้นทางเกเต้งไว้มิได้

ฝ่ายขงเบ้งรู้ดังนั้นก็ตกใจ ก็รีบเตรียมถอยทัพกลับฮันต๋ง เดินทางไปถึงเมืองเสเหลียง ก็ให้หยุดอยู่ แลทหารบอกว่า สุมาอี้ยกทัพมาถึงแล้ว ทหารขงเบ้งก็ตกใจหน้าซีดเสียทุกคน แลขงเบ้งเห็นว่าจวนตัวคับขันนัก ก็ให้เปิดประตูเมืองทั้งสี่ด้าน แล้วมิให้ผู้ใดส่งเสียง แล้วตัวขงเบ้งก็ขึ้นไป บนกำแพงเมือง เล่นคิดพิณสบายอยู่ สุมาอี้เห็นดังนั้นก็นึกสงสัย พิศระห้อยก็เห็นว่า ขงเบ้งแต่งกล มีทหารซุ่มเป็นมั่นคง ก็ให้เร่งถอยทหารกลับ

ฝ่ายทหารทั้งปวงเห็นสุมาอี้ยกทัพกลับไป ก็มีความยินดี แล้วขงเบ้งก็ให้ล่ากลับ ฮันต๋ง ฝ่ายจูล่งซึ่งล่องมาอยู่ตำบลกิก ก็ฝากลับออกมาได้อย่างมิเป็นอันตราย ครั้นขงเบ้งกลับถึง ฮันต๋งก็ฝืนใจ ให้ประหารม้าเจ็กตามอาญาแลทัณฑ์บน แลขงเบ้งก็ให้เตรียมทหารพร้อมไว้ รอการตีลกเอียงอีกคราหนึ่ง

ตอนที่ 60 จุล่งตาย

อยู่มาพระเจ้าเล่าเสี้ยนได้รับหนังสือจากขุนกวน ให้ออกตีลกเอียง พระเจ้าเล่าเสี้ยนเห็นชอบด้วย ก็ให้ขงเบ้งยกไปตีลกเอียง แลขณะไปนั้นก็รู้ว่าจุล่งตายแล้ว ขงเบ้งก็ร้องไห้รักเป็นอันมาก แล้วว่าซึ่งจุล่งถึงแก่ความตายนี้ เหมือนดั่งแขนซ้ายพระเจ้าเล่าเสี้ยนขาด พระเจ้าเล่าเสี้ยนก็ร้องไห้รัก แล้วให้แต่งการศพเป็นอย่างดี

ฝ่ายขงเบ้งก็ยกทัพมาทางตันจง พระเจ้าโจยอยก็ให้โจจินออกสู้ขงเบ้ง อยู่มาไม่นานเสบียงหมด ขงเบ้งจึงยกทัพกลับฮันตัง ฝ่ายเมืองกังตั้งก็ทำพิธีราชาภิเษก ยกขุนกวนเป็นกษัตริย์ แล้วก็ส่งไมตรีไปทางเสฉวน ให้ช่วยรบลกเอียง ตีสองทาง พระเจ้าเล่าเสี้ยนรู้ดังนั้น ก็ให้ขงเบ้งออกตีลกเอียงอีกครั้งหนึ่ง

พระเจ้าโจยอยรู้ดังนั้นก็ตั้งให้สุมาอี้เป็นใหญ่ คุมหาญาสิทธิ์ทั้งปวง ขงเบ้งก็รุกไล่เข้ามา สุมาอี้ก็ตั้งค่ายสกัดอยู่ แลมิได้ออกรบ ตั้งมั่นให้ซำอยู่ ขงเบ้งเห็นดังนั้น ก็คิดอุบายทำทีเป็นถอยทหารกลับ สุมาอี้ก็ได้หลงตามตี ขงเบ้งก็ให้ถอยทุกสามร้อยเส้น เดียวกับเห็นดังนั้น ก็ขอออกตีขงเบ้ง สุมาอี้ก็ให้ไปแลกทัพหนุนไปช่วย ถูกกลขงเบ้ง ทัพสุมาอี้ก็แตก อยู่มาขงเบ้งก็ป่วยหนัก ให้ถอยทัพกลับเสฉวน ครั้นรักษาไม่นานก็หาย แล้วขงเบ้งก็ให้ซำซ้อมทหารหัดปรือกันอยู่ จะไปตีเมืองลกเอียงอีกครั้งหนึ่ง

ฝ่ายพระเจ้าโจยอยเห็นขงเบ้งทำการกำเริบ ก็ให้โจจินแลสุมาอี้ไปตีเสฉวน ครั้นเดินทางมาเกิดฝนตกท่าใหญ่ จึงเลิกทัพกลับ ขงเบ้งเห็นได้ที่ยกทหารตามตี โจจินได้รับความอภัยสนัก ก็ตรอมใจตาย แลสุมาอี้ก็ได้เข้ารบกับขงเบ้ง เสียที่ยกทหารหนีถอยมา ขงเบ้งก็ล้วงลึกเข้ามา ตั้งค่ายอยู่ ณ เขากิสาน สุมาอี้ก็คิดอุบายปล่อยข้างลือ ไปยังเสฉวนว่าขงเบ้งคิดขบถ พระเจ้าเล่าเสี้ยนรู้ดังนั้นที่สำคัญว่าจริง เรียกขงเบ้งกลับ ขงเบ้งก็ถอนใจใหญ่ว่า การทำมาถึงเพียงนี้ จะทำกลับทำการสักร้อยครั้ง ก็มีได้มาถึงนี้ได้อีกครั้ง แล้วก็เลิกทัพกลับ แล้วเข้าว่าพระเจ้าเล่าเสี้ยนพระเจ้าเล่าเสี้ยนที่ว่าตัวนั้นผิด หูเบา เชื่อฟังแต่คนชั่ว ครั้นขงเบ้งสืบสาวเอาเรื่องแล้วก็จัดทแกล้วทหาร จะไปตีเตียงฮัน ขณะนั้นพระเจ้าเล่าเสี้ยนเสวยราษฎรได้เก้าปี

ฝ่ายสุมาอี้รู้ดังนั้นก็ออกมาสกัดทัพขงเบ้ง ให้เดียวค้ำเป็นกองหน้า ขงเบ้งก็ยกมาถึง ณ เขากิสาน อยู่มา ขงเบ้งได้ข่าวว่า ขุนกวนจะยกมามาตีเสฉวน ขงเบ้งรู้ดังนั้นก็ตกใจ ถอยทัพกลับ เดียวค้ำก็ตามไป ต้องกลขงเบ้งถึงแก่ความตาย

ตอนที่ 61 ขงเบ้งตาย

ฝ่ายขงเบ้งช่องสุมทหารได้สามปี ก็ลาพระเจ้าเหี้ยนเต้ไปปราบวุยก๊กให้ราบคาบ แล้วก็ยกทหารมาเขากิสานอีก สุมาอี้ก็ออกสกัดทัพ ขงเบ้งก็ได้แต่งหนังสือชวนขุนกวนตีกะหนาบ ขุนกวนก็ยกทัพหลวงมาเอง พระเจ้าโจยอยก็ออกไป สกัดขุนกวนที่เมืองหับป่า ครั้นรบกัน ทหาร ขุนกวนก็สู้มิได้จึงยกทัพกลับกัณฑ์ ฝ่ายขงเบ้งก็รบกับสุมาอี้ยี่ดียวอยู่ สุมาอี้ก็ตั้งมั่นมิได้ออกรบ ขงเบ้งก็ให้ทหารส่งผ้าซับในผู้หญิง ไปยังค่ายสุมาอี้ ทำที่เป็นเยาะเย้ย มิใช่ชายชาติทหาร สุมาอี้เห็น ดังนั้นก็โกรธแต่อยู่ในใจ แล้วก็ถามถึงตัวขงเบ้งกับทหารผู้นั้น ทหารผู้นั้นก็ว่า ขงเบ้งนอนมิได้ปรกติ ตรวจกำชับดูแลทหารอยู่เสมอ การใหญ่่น้อยก็มิได้ผ่อนผันให้ผู้ใดทำ สุมาอี้ได้ยินดังนั้นก็ว่าเห็น ขงเบ้งจะอายุสั้นเสียแล้ว แล้วก็ให้บำเหน็จรางวัลแก่ทหารผู้นั้น ตามสมควร

ครั้นขงเบ้งอยู่ในค่าย แลเห็นดาวประจำตัวเสerahมอหนัก ก็ว่าเห็นตัวจะตายเป็น มั่นคง เกียงฮุยก็ว่าให้ทำพิธีต่ออายุ ก็จะพอสืบไปได้บ้าง ขงเบ้งเห็นด้วย ก็ให้จัดทำพิธีต่ออายุ ครั้นทำพิธีอยู่หกคืน สุมาอี้ก็แลเห็นดาวอุปราษเมืองเสฉวน เสerahมออยู่ ก็เห็นได้ที ให้ทหารไป ร้องทำทนายถึงค่าย อูยเอียนเห็นดังนั้น ก็เข้าไปข้างใน หวังจะบอกขงเบ้ง ก็สะอึกโคมต่ออายุนั้นดับ ไป ขงเบ้งเห็นดังนั้นก็ตกใจ แล้วว่าคงจะเห็นไม่พ้นความตายเป็นมั่นคง

ครั้นขงเบ้งก็ได้ให้เอียวหงี ทำหุ่นรูปแทนตัวนั่งเกวียนอยู่ ให้ทหารทำตัวเป็นปรกติ แล้วก็สั่งเสียก่อนตาย ให้เจียวฮ้วนเป็นมหาอุปราษแทนตน ให้เกียงฮุยว่าราชการฝ่ายทหาร ครั้นสั่ง เสร็จแล้วก็ตาย ขณะนั้นพระเจ้าเล่าเสี้ยนเสวยราชธุระได้สิบสองปี ฝ่ายสุมาอี้รู้ดังนั้นก็ติดตามไป หวังจะตีทหารเสฉวน แลไปเห็นหุ่นขงเบ้ง ก็สำคัญว่าขงเบ้งยังไม่ตาย แลเห็นจะต้องกลขงเบ้งเสีย แล้ว ก็รีบไปหยกทหารกลับ

ฝ่ายอูยเอียนรู้ว่าขงเบ้งตายแล้วก็คิดขบถ ก็ไปตั้งอยู่หน้ากำแพงเมืองฮันตั้ง ขงเบ้ง ขณะก่อนตายนั้น ก็ได้ฝากความลับไว้แก่ม้าดำย ให้ไปอยู่เป็นไส้ศึกด้วยอูยเอียน เมื่ออูยเอียนยกมา ตั้งหน้ากำแพงเมืองแล้ว เอียวหงีก็ฉีกหนังสือขงเบ้ง เป็นใจความว่าให้ลวงอูยเอียนมีใจกำริบ ให้ร้องขึ้นว่าใครอาจสามารถฆ่ากูได้ เอียงหงีก็ทำให้อูยเอียนทำตาม แลขณะอูยเอียนแหงนหน้าจะ ร้องขึ้น ม้าดำยก็เข้ามาข้างหลัง ใช้กระบี่ฟันถูกศรีษะอูยเอียน ขาดออกจากกาย เอียงหงี เกียงฮุยก็มี ความยินดี แล้วให้อาศพขงเบ้งไปฝังไว้ ณ เขาเตงกุนตัน

ฝ่ายพระเจ้าโจยอยก็ตั้งให้สุมาอี้เป็นมหาอุปราษ แลอยู่มาไม่นานก็สิ้นพระชนม์ ขณะนั้นพระเจ้าโจยอยครองราชย์ได้สิบสามปี สุมาอี้ก็ให้โจฮองสืบราชสมบัติต่อมา ฝ่ายเกียงฮุยก็

มาตีวูยกก็อยู่เนืองๆ อยู่มาพระเจ้าโจซองเสวยราชย์ได้สิบสามปี สุมาอี้ก็ป่วยตาย พระเจ้าโจซองก็ตั้งให้สุมาสู สุมาเจียวผู้บุตรสุมาอี้ คุมอำนาจบ้านเมืองแลทหารทั้งปวง

ตอนที่ 62 สุมาเจียวตีเมืองเสฉวน

ขณะนั้นลกซุนแลจูกัดกั้น ผู้มีสติปัญญาเมืองกังตั้งก็ตายแล้ว อยู่มาพระเจ้าซุนกวนเสวยราชย์ได้ยี่สิบสี่ปี ก็ประชวรหนักถึงแก่ความตาย จูกัดกั้นแลซุนนางทั้งปวงก็ตั้งให้ซุนเหลียงเสวยราชย์แทน

ฝ่ายสุมาสูแลสุมาเจียว ซุนนางผู้ใหญ่ผู้น้อยก็อยู่ในบังคับบัญชาสิ้น แลทำการกำเริบ พระเจ้าโจซองก็คิดทำการกำจัดเสีย สุมาสูแจ้งดังนั้นก็โกรธนัก ถอดพระเจ้าโจซองออกจากราชสมบัติ ก็ให้โจมอ หลานพระเจ้าโจผี ครองราชย์แทน พระเจ้าโจมอก็แต่งตั้งให้สุมาสูเป็นมหาอุปราช

อยู่มาพระเจ้าโจมเสวยราชย์ได้สองปีเศษ สุมาสูก็ถึงแก่ความตาย สุมาเจียวก็ได้เป็นมหาอุปราชแทน ฝ่ายเกียงอูเห็นราชการเมืองวูยกก็แปรปรวนอยู่ ก็เข้ายกทหารเข้ารบอยู่เนืองๆ แต่ไม่สำเร็จ

ฝ่ายเมืองกังตั้ง หมดสิ้นยุคพระเจ้าซุนเหลียง ก็ได้ซุนฮิวปกครองต่อมา เมืองวูยกก็ได้โจฮวนสืบราชสมบัติต่อจากโจมอ ฝ่ายพระเจ้าเล่าเสี้ยน ซึ่งอยู่แดนเสฉวนนั้น ก็มีได้เอาใจใส่ราชการ เสด็จสุราทุกวันมิได้ขาด เชื้อฟิงแต่ถ้อยคำสุขุโชนันที ฝ่ายเกียงอูก็ได้ตีวูยก อยู่หลายครั้ง อยู่มาสุโฮก็ได้ยุงพระเจ้าเล่าเสี้ยน ให้เรียกเกียงอูกลับ ด้วยคิดสินบนเงี้ยมอซุนนางในเมืองเสฉวน พระเจ้าเล่าเสี้ยนก็ให้เรียกเกียงอูกลับ เกียงอูรู้ดังนั้นก็น้อยใจ แล้วยกทหารลาออกมาทำไร่นา ฝึกทหารอยู่ที่ตำบลหลงเส

ฝ่ายสุมาเจียวเห็นราชการเมืองเสฉวนอดโรย แลเห็นจะเสื่อมสลายแล้วก็ให้เตงกาย จงโฮย ออกตีเสฉวนให้ได้ พระเจ้าเล่าเสี้ยนก็มีได้สนใจออกว่าราชการ แลมิได้ป้องกันบ้านเมือง เตงกายก็ได้แยกไปตีทางอิมเป็ง แลทางนั้นเดินลำบาก กันดารแสนเข็ญนัก ฝ่ายเสฉวนแลเห็นเส้นทางอิมเป็งกันดาร คิดว่าจะมีทหารยกมาได้ จึงป้องกันหละหลวม เตงกายก็ยกทหารมาแต่น้อยผ่านมาได้ จะเข้าเมืองเสฉวน

ฝ่ายพระเจ้าเล่าเสี้ยนเห็นจวนตัว ก็มีคิดอ่านป้องกัน ขอมอ่อนน้อมออกไปคำนับมอบเมืองเสฉวนให้แก่เตงกาย ฝ่ายเกียงอูรู้ดังนั้นก็ตกใจ แลแล้วสร้างขอมเข้าไปอยู่ด้วยจงโฮย

แล้วโยให้คิดขบถ ก็ถูกทหารกลุ่มฆ่าตายทั้ง จงโฮย แลเกียงฮุย สุมาเจียวจึงได้เสฉวนแต่นั้นมา

ตอนที่ 63 สุมาเอี้ยนสถาปนาราชวงศ์จิ้น

ฝ่ายพระเจ้าโจฮวนก็ได้แต่งตั้ง สุมาเจียวเป็นจันอ๋อง อยู่มาไม่นานสุมาเจียวก็ตาย สุมาเอี้ยนผู้บุตร ก็ได้เป็นที่จันอ๋องแทนบิดา อยู่มาสุมาเอี้ยนก็ถอดพระเจ้าโจฮวน ออกเสียจากราชสมบัติ ตั้งตนเป็นพระเจ้าจันอ๋อง แต่มันก็สิ้นสุคราพวงศ์วุ่ย แล้วสุมาเอี้ยนก็เตรียมทแกล้วทหารทั้งปวงจะยกไปตีกังตั้ง

ฝ่ายพระเจ้าซุนฮิว แจ้งตั้งนั้นก็ทรงประชวรหนักถึงแก่ความตาย ขุนนางทั้งปวงก็ตั้ง ให้ซุนโฮสืบราชสมบัติต่อมา ฝ่ายพระเจ้าซุนโฮครั้นสืบราชสมบัติเสียแล้ว ก็กำเริบทำหยาบช้า ผิดประเพณีมาแต่ก่อน ฝ่ายพระเจ้าสุมาเอี้ยนเห็นเมืองกังตั้งจะโรยรา ก็ให้ยกทหารไปตีกังตั้ง ฝ่ายพระเจ้าซุนโฮเห็นข้าศึกยกเข้ามาจวนตัว ก็ออกมายกเมืองกังตั้ง ให้แก่พระเจ้าสุมาเอี้ยน แต่มันมาพระเจ้าสุมาเอี้ยนก็ได้รวมแผ่นดินสามก๊ก กลับมาอยู่เป็นหนึ่งเดียวอีกครั้งหนึ่ง แล้วสถาปนาราชวงศ์จิ้นสืบต่อมา

(อวสาน)

สำหรับสามก๊กที่ท่านได้อ่านจบไปนี้ เป็นเพียงเรื่องราวฉบับย่อๆ ใจความไม่ได้สมบูรณ์เท่าไรนัก ท่านสามารถหาอ่านเพิ่มเติมได้ทั่วไป ยิ่งไงก็ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านมา ณ ที่นี้ด้วยครับที่กรุณาอ่านจนจบ สำหรับคำติชมก็จะนำมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป